

CI

1 20-239

305
239

అనుమానం

*****

(విషాదాంత సాంఘిక నాటకం)

|| 8 || 20 305/9
239

రచన:- జి. కృష్ణమూర్తి బి. ఏ.

మొదటిముద్రణ: 1958

Publishers

Santi Amateur Artists Association
Berhampur

వెల: రూపాయి పావలా

Press:- RAMA KRISHNA PRESS. Rajahmundry.

విజ్ఞాపన

“కడుపుకోసం కష్టించే ఉద్యోగానికే ఒళ్ళు పరీక్ష చేయించు కుంటున్నప్పుడు, తరతరాల వంశాన్ని నిలపాలని చేస్తున్నావని చెల్లికి ఎందుకు పరీక్ష చేయించుకోరాదు? అనే సమస్యను సూచిస్తూ సాగిందీనాటకం. ప్రదర్శించిన చోట్లలో ప్రశంశల నందుకున్నది. దీన్ని అందరిముందూ పెట్టాలనే అభిలాషతో ప్రచురణకి పూనుకొన్నాం. మీ ఆదరాభిమానాలను కూడ పొందితే మా శ్రమ ఫలించినట్టే

అడిగిన వెంటనే శ్రమ అనకుండా తమ అమూల్య అభిప్రాయాన్ని అందించిన ప్రముఖ కళాకారులకు మా కృతజ్ఞత పూర్వక వందనాలు.

యిల్లు

విధేయులు

Santi Amateur Artists Association.
Berhampur

Note:- నాటక ప్రదర్శన హక్కు-మినహా హక్కులన్నీ రిచయితవి

అభిప్రాయములు

శ్రీయుత: N. T. రామారావు B. A.

మదరాసు.

శ్రీమూర్తి గారు రచించిన 'అనుమానం' విశోధ ప్రాధాన్యంగా సాగిన విషాదాంతం. చాల బాగున్నది. సన్నివేశాలు దృశ్యవిభజన, అటు ప్రేక్షకులకు యిటు పాఠకులకు, కథాగమనాన్ని సులభంగా, తికమకలులేకుండా అర్థము చేసుకునే రీతి పొందుపర్చి ఒడ్డాయి చక్కని సాంఘికం అన్నవైన రీతి సంభాషణలు ముచ్చటగా నున్నాయి. ఆదినుంచి తుదివరకూ పర్యవసానం ఏమవుతుందా అనే ఉత్సుకతను నిలబెట్టుతూ పొంగంగా నడిచింది.

+ — — — + — — — +

శ్రీయుత. వి నాగయ్య

మద్రాసు

'అనుమానం' మూడు దృశ్యాలలో ముచ్చటగా ఉంది ఆధునిక నాటక సాహిత్యంలో 'అనుమానం' విశుషమానం సందర్భోచితమైన సంభాషణలు, సరసమైన నడక, ఆద్యంతం, రక్తికట్టే రసవత్తర సన్నివేశాలు, యీనాటకానికి రసపుష్టి చేకూర్చాయి.

అన్నివిధాల 'అనుమానం' అత్యుత్తమంగా ఉందనుటలో అనుమానం ఎంతమాత్రం లేదు.

శ్రీయుత. S. V. రంగారావు B. Sc.,

మద్రాసు

నాటకాల్లో ప్రత్యేక లక్షణాలున్న పాత్రల్ని సృష్టించడమే కష్టమైనపని. పైగా మానసిక తత్వాలతో పాత్రల్ని సృష్టించడం మరీకష్టం. 'అనుమానం'లో అలాంటి పాత్రల్ని మనం చూస్తూ శ్రీమూర్తి గారు సన్ని వేశాల్లోని సంఘర్షణను ధైర్యంగా Direct గా నడిపించారు. చాలా బాగుంది. ప్రతిమాటలో Human Psychology పొదిగించారు. పాత్రల సృష్టి పరిచయం, పోషణ చాలా చక్కగా ఉంది. భాష అతి మాధుర్యంగా, మనకు చాలా సన్నిహితంగా వుండే వ్యవహారికం ప్రదర్శించడానికి యిది ఒక మంచి నాటకం.

+ — — — + — — — +

శ్రీయుత. K. జగ్గయ్య B. A. (Lit)

మద్రాసు

'అనుమానం'లో నాకు కనిపించిన ముఖ్య విశేషాలు మూడు

(1) ఇతివృత్తంలో విశిష్టత (2) ప్రదర్శనా సౌలభ్యం (3) సాఫిగా నడచిపోయే సంభాషణలు.

మానవ విజ్ఞానానికి రెండు ముఖ్యమైన అంగాలు శాస్త్ర కళ. (Science and Art) శాస్త్రహృదయం లేదు. హృదయం లేనిది కళ లేదు. శాస్త్రం, కళల సమన్వయం అరుదు పీటి సమన్వయం యానాటకానికి యతివృత్తం యిట్టిమహర్షి రాంశం దృశ్యరూపకం కానడంలో నాటకం విలువ నూరురెట్లు హెచ్చింది. ఆ రెండింటి సంఘర్షణ గుండెలులో తరుక్కుపోయే పరిణామానికి తీసుకెళ్తుంది. చివరన ప్రతివాడి గుండెలు నీరు చేస్తుంది,

ప్రదర్శన యోగ్యతకున్న యిబ్బందులన్నీ దృష్టిలో పెట్టుకొని ప్రదర్శనా సౌలభ్యాన్ని సాధించి సాగించారు నాటకాన్ని శ్రీమూర్తిగారు. ఏపాత్రలు ఎలా మాటాడాలో శూచి రాశారు.

మంచి నాటకాలు కొరితగా ఉన్న మన నేటి తెలుగు నాటక సాహిత్యంలో ఒక ఖాళీ 'అనుమానం'లో భర్తీ అయినందుకు ఆనందించే వాళ్లలో నేనొకణ్ణి.

ఈ 'అనుమానం' అనుమానంగానే నిలిచి, పోకుండా వుండాలంటే దీనికి నివృత్తి ఆలోచించాల్సింది సంఘమే. పాఠకులూ, ప్రేక్షకులూ 'అనుమానం'లోని ఆంతర్యాన్ని నిజాన్ని సహృదయంతో ఆచరణలో పెడతారని అనుమానం లేకుండా నమ్ముతున్నాను.

చిన్నవిప్పుమ.

మనకొత్తగా చెబుతున్నా మనుకునేది, ఏడాదో ఎక్కడో
ఎవ్వరో చెప్పేవుంటారని నాపూర్తి నమ్మకం. యీనాటకం
కూడా అంతే. బీజం ఎలా ఎప్పుడు ఏవిధంగా పడినో గుర్తులేదు
యీవిధంగా రూపొందింది. యిందులో ఏరో అమూల్య మైన
సందేశం ఉందని మిత్రులంటున్నారు. కాదని నేనూ అనలేను.
నిజం చెప్పాలింది మీరు.

కష్టాలకు ఓర్చి దీన్ని ప్రదర్శించారు. నష్టం వచ్చినా
భరిస్తామంటూ ప్రశంసించారు. **Santi Amateur Artists**కి
నే నెన్నో విధాలుగా ఋణపడిఉన్నా.

నాటకం చదివి తమ అభిప్రాయాల్నిస్తూ అభినందించిన
పెద్దలకు నా నమోవాచకాలు.

మీ కృత్యమూర్తి

వచ్చేవారు:

వెంకటనారాయణ	...	55
గోపాలం	...	18
శేఖరం	...	25
డాక్టర్ శ్రీనివాసరావు	...	48
సీతారామయ్య	...	50
హేమలత:	...	20

దృశ్యాలు :: మూడు

ఆనుచూనం ప్రదర్శనలు.

బిబియూసగరం

బరంపురం

భత్రపురం

పాత్రలు.

G.R. చంద్ర
M. స్వామిబాబు
K. రఘునాథరావు
K. తులసీరావు
R. పాపారావు
చంద్రవదన

K. రఘునాథరావు
M. దక్షిణామూర్తి
K. నరసింహమూర్తి
D. సూర్యనారాయణ
R. పాపారావు
రాజేశ్వరి

G.R. చంద్ర.
M. దక్షిణామూర్తి
A. శ్రీవీరారావు
P. సత్యనారాయణ
D.N. పబ్బాయక్
చంద్రవదన
శ్రీనివాసరావు.
శ్రీనివాసరావు.
వెంకటనారాయణ.
గోపాలం
హేమలత

K.R. రావు
&
J.K. రావు
జమాల్ రెహమాన్

K.R. రావు
&
J.K. రావు
జమాల్ రెహమాన్

మండపాక.

పంగిళం.

J.K. రావు & పార్టీ

ఆర్కెస్ట్రా.

అనుమానం

జేమన పంచాయతీ
తలవ్రాలు (గంధాలయం,
:: కృష్ణా జిల్లా.

మొదటి దృశ్యం

(డాక్టర్ శ్రీనివాసరావు Consulting Room. టేబులుమీద ఉత్తరాలూ, పైన Paperweight, కుడివైపు టెలీఫోను, మధ్యనే కేలండరు జనవరి 16ని సూచిస్తూ... గోడనున్న గడియారం తొమ్మిది గంటలు కొట్టడం ప్రారంభిస్తుంది. ఎడమవైపు కుర్చీని దూరంగా లాక్కొని ఆందులో చేరగిలబడి ఆనాటి పత్రికను బీడీ కాల్చుకుంటూ, చూస్తున్నాడు వెంకటనారాయణ. గంటలు కొద్దున్న వాచీవైపు చూచి మళ్ళీ చదువులో మునిగిపోతాడు. బైట అడుగులు చప్పుడు వినిపిస్తుంది. వెంకటనారాయణ చప్పున బీడీ ఆర్పి కిటికీలోంచి పారేసి పేపరు ముఝుస్తూ కుర్చీలోంచి లేచి కుడివేపుద్వారందగ్గరికి వెళ్తాడు. గోపాలం ద్వారం అవతల నిల్చోనుంటాడు. గదిలోనికి సంకోచంతో తొంగి చూస్తాడు.)

వెంక- (ఆప్యాయంగా) రండి సార్ ! లోపలికి రండి !

గోపాలం- బాబయ్యగా రొచ్చారా ?

వెంక- అప్పుడేనా ? యేదీ ? యిప్పుడేకదూ తొమ్మిది కొట్టిందీ ! ... యింటినించి తొమ్మిదిన్నరకి బయల్దేర్తారు సార్ !

గోపా- బ్రతికాం ! ఆలశ్యం అయిపోయిందేమో బాబయ్యగా రొచ్చిసుంటారు అని నే ననుకున్నాను.

వెంక- అవునైండి !...మబ్బేసుందిగా ! ... అయినా ఆయన ఒత్తేమాత్రం భయమెందుకు సార్ ? కూర్చోండి సార్ ! ఒంట్లో ఎలావుంది ?

గోపా- (కూర్చుని) వెంకటనారాయణా ! యీ రెండు వేళ్ళలో ఏదో ఒకటి మట్టుకో ! (చూపుడువేలూ మధ్యవేలూ చూపిస్తాడు)

వెంక- (చూపుడువేలుమట్టి) ఎందుకు సార్ ? పజిలుకేనా ? మీ పేరు పేషర్లో చూశాను సార్ ! నాలుగు తప్పులు వొచ్చాయి.

గోపా- ఔను. వెంకటనారాయణా ! చాలా **Narrow** గా పోయింది. యీ సారి ఖచ్చితంగా వొచ్చితీరవలిసిందే. చచ్చి తీరవలిసిందే ! ఎలా తప్పుతుందో చూస్తా.

వెంక- సార్ ! నాకు తెలియకమగుతా గెలిస్తే ఎంతిస్తారు సార్ ?

గోపా- యీసారి రెండు లక్షల రూపాయలు ! రెండు లక్షలు తెలిసిందా ?

వెంక- అబ్బా ! రెండు లక్షలే !...ఎంత కట్టాలి సార్ ?

అనుమానం

గోపా- ఒక్క రూపాయ్ ! ఒక్క రూపాయకి రెండు లక్షల రూపాయలు !

వెంక- ఒక్క రూపాయేనా ! ... నేనూ కట్టే బావుండేది ... కాని ప్రస్తుతం చేతిలో యిబ్బందిగా ఉంది సార్ !

గోపా- నీ కా బాధ అనవసరం వెంకటనారాయణా ! నీ చేతుతో నేను పంపిస్తానులే ! యీ వేలు ముట్టేవు. యిది నీ చేతున వెళ్తుంది. ఏమో... నీ చేతు రాశెలావునో... అదీ చూద్దాం ! గెలిస్తే మూత్రం చెరిసగం వాటా !

వెంక- నా కెందుకు సార్ లక్ష రూపాయలు ! పిల్లలు గల వాణ్ణి ఆలోచించి మీరే యివ్వండి !

గోపా- ముందే చెప్పి పెనుతున్నాను. తర్వాత కోర్టులు గీర్టులూ అంటు మంచిది కాదు. ఆ !

వెంక- నా కెందుకులెండి... అంతా మీరే తీస్కోండి. ఏదీ... అ చెయ్యిలూ యివ్వండి సార్ ! (సిరంజి జేబులోంచి తీసి మంచెక్కించి గోపాలం జబ్బుమీద ఇంజెక్షన్ యిస్తాడు. గోపాలం కళ్ళు మూసుకుంటాడు) అయిపోయింది సార్ ! (యింజెక్షన్ నూ తీసుడిచి సిరంజి జేబులో పెట్టుకొంటూ)

అనుమానం

రేపూ యెల్లుండి ఆయిపోతే ఒక కోర్సు
పూర్తయిందన్న మాట.

గోపా- వెంకటనారాయణా! ఏమంత తొందరగా యీ సారి
గుణం యిచ్చినట్టు కనిపించడే!

వెంక- కోర్సంతా పూర్తవ్వాలి సార్! తొందర పడితే
ఎలా సార్? క్రిందటిమాట మీరు బలవంతం చేస్తే
ఏనుయిందో జ్ఞాపకం లేదూ? ఎంత బాధపడిపో
యారు? పాతికేళ్ళనించీ కాంపౌండర్ గిరి వెలిగిస్తున్న
నాకు తెలియదా సార్? ఏం చెయ్యాలో!

గోపా- అది కాదు వెంకటనారాయణా!

వెంక- మరింకేమిటి?

గోపా- ఊరినించి, నాన్నా అక్కా యక్కడి కొచ్చారు...
యీవాళ్ళే.

వెంక- ఆ! నాన్నగారొచ్చారా? అబ్బా! ఎన్నాళ్ళ
కొచ్చారు సార్? ఆఫీసుకి రాలేదేం!... చాల సంవ
త్సరాలయింది సార్ నాన్నగారిని చూసి! మహా
మంచివారు సార్!

గోపా- నిజమే... కానీ యీ జబ్బుసంగతి నాన్నకి తెలిసిపో
తుందేమో అని...

వెంక- మీరేమీ భయపడకండి సార్... డాక్టరుగారికే

అనుమానం

ఆచోకే దొరకనివ్వకుండా యిన్నిసార్లు నడిపించిన యీ వెంకటరాయణ యీనాడు మీకు మోసం చేస్తాడనుకోకండి సార్ ! పాతికేళ్ల అనుభవం నాదని మరిచిపోతున్నారు మీరు... అన్నట్టు డాక్టరుగారూ నేనూ మీ నాన్నగారి సంగతి మొన్ననే మాటాడుకున్నాం సార్ !... పాపం ! యిద్దరికీ చాలన్నేహం సార్ !

గోపా- అది యీనాటి స్నేహం అనుకుంటున్నావేంటి? బాల్య స్నేహం ! అందుకనే కదూ నన్నీవూరు చదువుకోసం నాన్న పంపించారు !

వెంక- మహాగొప్ప చదువు చదువుతున్నారే సార్ ! మీరు! దుబారాగా డబ్బు ఖర్చుచేసి ఒళ్ళూ ఆరోగ్యం పాడు చేసుకుంటున్నారు సార్ !... సార్ ! అనుభవంమీద చెపుతున్నా ... యీ కోర్సు పూర్తయింతర్వాత మీరు కాస్త జాగ్రత్తతో తిరక్కపోతే మాత్రం చాల ప్రమాదం సార్ ! ముందే చెపుతున్నా !

గోపా- The Great Compounder doctor వెంకట నారాయణ వుండగా నాకు భయం ఏమిటి ?

వెంక- నిజమే ననుకోండి సార్ ! అయినా అనవసరంగా డబ్బు పాడుచేసుకొనీ...

అనుమానం

గోపా- యిదిగో ! ఆ మాట యింకో రెండు రోజులు పోయిన తర్వాత అను. లక్షలు రాబోతుంటే పిసనారిలా బ్రతకమంటావా ? యీ దెబ్బతో చూమా కిస్కత్ పట్టాయించాలి.

వెంక- అంటే ?

గోపా- యీసారి ఆరువందల తొంభైమూడు రూపాయలు కట్టున్నాను. యిందులో నీ పేరున కూడా ఉండితే ఒకటి ! యీ మాటు రాకుండా ఎటు పోతుందో చూస్తాను !

వెంక- ఆరువందల తొంభైమూడు రూపాయలే !

గోపా- ఆ ! న్యూమరాలజీ ప్రకారం ... అంటే సంఖ్యా శాస్త్రంరీత్యా అది లక్ష్మీనెంబరట ! మాన జ్యోతిష్కారుడు చెప్పాడు !

వెంక- ఆ ! వాళ్ళమాటలకేం సార్ ! దమ్మిడికి వందబద్దాలు చెప్తారు. అనుభవంమీద చెపుతున్నా సార్ ! యీ లాటరీ వ్యామోహంలో పడి...

గోపా- ఆగు ! ఆగు వెంకటనారాయణా ! లాటరీని అంత తేలిగ్గా చూడకూ ! ఒక కవి ఏమన్నాడో తెలుసా ?

వెంక- ఏంటన్నాడు సార్ ?

అనుమానం

గోపా- (పాట) :-

లాటరీ! లాటరీ, లాటరీ!
 నునలాటే ఒక లాటరీ!
 మన ఫేటే ఒక లాటరీ
 ఊరిస్తూ ఊరిస్తూ కడదాక ఆడించే ||లా||
 నలుపు తెలుపు గళ్ళూ
 చీకటి రాత్రి పగళ్ళూ
 గదులు కుదరగా, పదము సరదగా
 కష్టాలూ సష్టాలూ కలిసి
 యేటిలో, నట్టేటిలో పడికొట్టుకుపోయే ||లా||
 పులీ మేకా, అష్టా చెమ్మా ఆరు బావిలీ
 చాములపాలీ, చదరంగం ఎట్ సెట్రాలూ
 పాతనవీ - మన తాతతాతలవీ (
 నాకక్కర్లే - మన కక్కర్లే!
 ప్లేషావిన్నుల గిండి రేసూ
 తుక్కున వచ్చేకాటన్ బ్రాకెట్
 క్రాసువర్దులూ, RMDC
 వస్తే లక్షా పోతే కానీ పోతే పోనీ-
 మన ఆశలపోలే లాటరీ-మన ఆశలు తీరే ||లా||

అనుమానం

(వీధిలో కారు ఆగుతుంది. హారన్ శబ్దం విని గోపాలం
గాబరాతో లేస్తాడు)

చచ్చాం వెంకటనారాయణా! యిదేమిటి తొమ్మిదిం
బావుకే బాబయ్యగారొచ్చేశారు! ఏమిటి చెయ్యడం?
ఎలా వెళ్ళడం?

వెంక- అలా గాభరాపడ్డారేం సార్?...యిటు వెళ్ళండి!
వెంకటనారాయణాని నమ్మి ఎవరూ వప్పోలేదూ
కప్పసడలేదూ యింతవరకూ!

(యెడమవేపు ద్వారంలోంచి గోపాలం వెళ్తూ జేబులోంచి రెండు
రూపాయినోట్లు వెంకటనారాయణ కిచ్చి తొందరగా నిష్క్రమిస్తాడు. వెంకటనారాయణ అవి చూడకుండానే జేబులో వేసు
కొని, గోపాలం తేబిలుమీద విడిచి పెట్టిన గళ్లకాగితాలు చూసి
లేచి ఆలోచించి - మడిచి జేబులో పెట్టుకొంటుంటే శేఖరం కుడి
ద్వారందగ్గర కనిపిస్తాడు సంకోచంతో చూస్తూ)

శేఖ- డాక్టర్...శ్రీనివాసరావుగారూ...

వెంక- యింకా రాలేదు సార్! వచ్చేటైమయ్యింది. లోనికి
రండి సార్! కూర్చోండి సార్!

శేఖ- ఎంతసేపట్లో వస్తారు?

వెంక- వచ్చేస్తారు సార్! యిప్పుడే వచ్చేస్తారు!

అనుమానం

(శేఖరం లోనికి వచ్చి కూర్చుంటాడు.)

వెంక- ఓమించండి సార్ ! తమరు యింతకు పూర్వం
యెప్పుడూ వచ్చినట్లు లేదే యిక్కడికి.

శేఖ- అవును. యీ వూరు కాదులే మాది !

వెంక- చూశారూ ? ఎలా చెప్పగలిగానో ! పాతికేళ్ల అను
భవం ఉంది సార్ ! నా కీ కాంపోండరీలో... అసలు
యీ వృత్తిలో ఒక్కసారి ముఖం చూస్తే జ్ఞాపకం
ఉంచుకోవాలి సార్ !

శేఖ- అహా ! ఆ పని అందరికీ చేతనవుతుందా ?

వెంక- ఆసాధ్యం కాదు సార్ ! చూడండి ! సీసాలు అన్నీ
ఒక మాదిరిగానే ఉన్నా అనుభవంవలన టక్కున
కావలసిన మందుసీసా అందుకొనే నేర్పు రావడం
లేదూ ?... అలాగే సార్ యిది కూడా !

శేఖ- అలాగా ?

వెంక- అవును సార్ ! మా డాక్టరుగారు ప్రాక్టీసు పెట్టినప్ప
టికే ఏడేళ్ళ అనుభవం నాకుంది సార్ !

శేఖ- యింకా డాక్టర్ గారు గాలేదే ?

వెంక- వొచ్చేస్తారు సార్ ! అంత తొందరకేసయితే నాకు
చెప్పండి సార్ ! అనుమానం అనవసరం సార్ !

[2

అనుమానం

అరంటయితే ... చూశారూ ... మా డాక్టరుగారే
ఒక్కొక్కప్పుడు నాతో ఆలోచిస్తుంటారు సార్ !
అనుభవానికి మించినది లేదని మీకు మాత్రం తెలి
యదా సార్ ! కళ్ళు మూసుకొని 'ఇట్రావీసన్' యం
జక్షన్ యివ్వగలను! అంత అరంటయితే చెప్పండి
సార్ !

శేఖ-అబ్బే ! అరంటేమీ లేదు. డాక్టరుగారితో మాట్లాడాలి.
ఒక సందేహం...

వెంక- సందేహం కాదు సార్ ! ఆ వయసు అలాంటిది. పాపం
మీరేమి చేస్తారు? కళ్ళు రికి గడ్డికరిచే వయసు...
ఏం చేస్తారు? వేడిరక్తం ... డాక్టరుగారి కిచ్చే ఫీజు
యివ్వనక్కర్లేదు సార్ ! ఆలోచించి మీకు సంతృప్తి
కలిగితేనే యివ్వండి సార్ మీకు తోచినది. పిల్లలు
గలవాణ్ని...

శేఖ- (లేచి) బావుంది! నాకు ఏ జబ్బూ లేదంటే...

వెంక- అదికాదు సార్ ... కూచోండి సార్ ... జబ్బు నిజంగా
వుండనక్కర్లేదు సార్ ... అసలు సందేహం కూడా ఒక
రఖమైన జబ్బే సార్.

అనుమానం

*****

శేఖ- బలవంతంగా మండిచేట్టట్టుందే నీ వ్యవహారం ?

వెంక- బలవంతం ఎందుకు సార్ ?

శేఖ- నీ పేరేంటి ?

వెంక- వెంకటనారాయణ సార్ ! కాంపోండర్ వెంకట నారాయణ అంటే అందరికీ తెలుసు సార్ ! నిజం చెప్పాలంటే యీ డివిజన్ నన్ను మించిన అనుభవ శాలి లేడంటే నేను గర్వంతో అంటున్నాననుకోవద్దు సార్ ! చూశారూ మా డాక్టర్లుగారికంటే నా దగ్గరికే ఎక్కువ కేసు లొస్తుంటాయి.

శేఖ- డాక్టర్లు శ్రీనివాసరావుగారంటే యంతపేరు ప్రఖ్యాతు లున్నాయి!

వెంక- వున్నాయి సార్ ! మా డాక్టర్లుగారు పెద్ద పేరున్న Heart Specialist సార్ ! ఆయన్ని మించిన చెయ్యి లేదు సార్ గుండెజబ్బులకు. అయితే... పెద్ద డాక్టర్ల దగ్గరకు పెద్దవాళ్ళే రాగలరుకదండీ... బాగా డబ్బుండీ యిచ్చుకోగలవాళ్ళే కదండీ రావాలి? ఒక్క Consulting కే యీయన 50/- తీసుకుంటారే !

శేఖ- యాభయ్యా ?

అనుమానం *****

వెంక- అవునండీ! అందరూ యిచ్చుకోగలరా? యిచ్చుకునే శక్తి ఉన్నవాళ్ళకేనా రోగాలు వస్తాయి?... ఏమిటో భ్రమ సార్! అనుభవంకో తల నెరిసిపోయి పిల్లా పిచికల్తో యీదులాడుతున్న మాలాంటివాళ్ళకి ఒక్క అణా యివ్వడానికి గుణుస్తారు సార్! ఎవరు మందిస్తే నేం? రోగం నయంకావాలి గాని! ...నా మాట విని నేను చూస్తాను చెప్పండి మీ సలశయం ఏమిటో! మంచి మందులే యిస్తాను సార్! మా డాక్టరుగారు వాడినవే!

శేఖ- ప్రస్తుతం నా కేమీ మందు లక్కర్లేదు.

వెంక- ఏదో సందేహం ఉందన్నారే?

శేఖ- అది డాక్టరుగారితో మాట్లాడవలసిన విషయం.

వెంక- ఒక్క డాక్టరుగారోనేనా సార్? సరేలండి. అదో వచ్చేళారు డాక్టరుగారు. సార్! అవసరం రాదన కండి. వస్తే మాత్రం యీ వెంకటనారాయణ నిమరచి పోవద్దు సార్!

(వెంకటనారాయణ ద్వారంవైపు వెళ్తాడు. డాక్టరు లోనికి వస్తూ Hat తీసి వెంకటనారాయణ కిస్తాడు. వెంకటనారాయణ లోనికి వెళ్ళబోతుంటే)

అనుమానం

డాక్టర్ - నారాయణా !

వెంక - (ఆ) సార్ !

డాక్టర్ - కారులో Bag వుందీ...

వెంక - తీసుకోస్తా సార్ ! (అని కుడిద్వారంలోంచి వెళ్తాడు టోపీ Hanger లో పెట్టి)

డాక్టర్ - (నిలుచున్న శేఖరంతో) కూర్చో నాయనా ! కూర్చో. ఒక్క నిమిషం ! (అని కోటు విప్పి Fan on చేస్తాడు కుర్చీలో కూర్చుని) ఆ ! ఏమిటి నాయనా ! ఏం కావాలి ?

శేఖ - ఏమీ లేదండీ ! ఒక చిన్నవిషయంలో...

డాక్టర్ - ముందు నీ సరేమిటో చెప్పావుకావు...

శేఖ - రాజశేఖరరావు. అని...

డాక్టర్ - యీ ఊరేనా ?

శేఖ - కాదండీ !

డాక్టర్ - సరే - ఊరు కేమొచ్చింది... ఏమిటా చిన్నవిషయం ?

(శేఖరం సంకోచిస్తుంటాడు) యిదుగో అనుమానం వద్దు. సంకోచం పడకూడని చోట్లలో యిదొకటి. అందులో

అనుమానం

*****

డాక్టరు ముందర అభిమానం అనుమానం రెండూ
పనికిరావు.

శేఖ- అభిమానం కాదండీ.

డాక్ట- అనుమానం కూడ అనవసరం అన్నాను కదా! ఏమి
టా విషయం?

శేఖ- విషయం ఏమీ లేదనుకోండి.

డాక్ట- మరి?

శేఖ- ఊహించాలి ... ఎలా చెప్పడమో తెలియడంలేదు.

శ్రీమ యిస్తున్నానని...

డాక్ట- శ్రీమ కేంలే! తాపీగానే చెప్పు. అందర లేదు.

శేఖ- డాక్టరుగారూ! నేను (సంకోచిస్తూనే) నేనొక అమ్మా
యిని ప్రేమిస్తున్నానండీ!

డాక్ట- (తెల్లముఖం వేసి) ఆ!... అయితే యిక్కడికి రావలసిన
అవసరం ఏముంది? (స్థిమితపడి తడబడే శేఖరంని చూచి)
అబ్బాయీ! ప్రేమించడం ప్రకృతి సహజం! ప్రేమ
ప్రేమ లేనిది జీవించడంలో అర్థంలేదు! నా దృష్టిలో
ప్రేమ యెరుగని బ్రతుకు బ్రతకడంలో ప్రయోజనం
లేదు.

అనుమానం *****

శేఖ- నిజం చెప్పారు డాక్టరుగారూ! నేను నా సర్వస్వం
ఆ అమ్మాయనే భావిస్తున్నాను. ఆమెను నా ప్రాణం
కంటే మిన్నగా ప్రేమిస్తున్నాను.

డాక్ట- అధికస్య అధిక ఫలం నాయనా! యింతకీ ఆ పిల్ల
నిన్ను ప్రేమించడం లేదా?

శేఖ- ప్రేమిస్తున్నది డాక్టరుగారూ! ఒక్క ఊణం నన్ను
విడిచి ఒంటిగా బ్రతుకేని ప్రేమ ఆ అమ్మాయికి
నా మీద.

డా- మరింకేం! తొలిసంతంలో ఉన్నావ్ ఆరోగ్యవంతుడినీ!
అదృష్టవంతుడవీ.

శేఖ- అది కాదండీ!

డా- మరి?

శేఖ- పెళ్ళిచేశేసుకుందాం అని తొందరపెట్టున్నదండీ!

డా- (సంశయంతో) ఆ! అలాగా! నీకు యిష్టం లేదా?

శేఖ- నా యిష్టం మాట కాదండీ.

డా- అహ! అయితే మీ తలిదండ్రులకి మీ సంబంధం
యిష్టం లేదన్నమాట.

శేఖ- అబ్బే! అది కాదండీ! వాళ్లకీ మేం పెళ్ళి చేసుకోవడం
అంగీకారమేనండీ! వాళ్ళ ఆటంకం యీ విషయంలో
ఏమీ లేదండీ.

డాక్టర్ - మరింకేం? యింకెందుకు సంశయం? యింకెందుకు ఆలశ్యం! కానీయండి. కానీయండి. త్వరగా పూర్తవ నీయండి. అబ్బాయి! ఒక్కమాట మరచిపోవద్దు. యీ రోజు జారిపోతే మనకోసం మళ్ళీ తిరిగిరాదు వసంతం ఏడాదిలో ఒక్కసారే వచ్చి పోతుంది. ఆ అమూల్య కాలాన్ని అనుమానాల్లో, ఆలోచనల్లో సందేహాల్లో సందోహాల్లో వృథా చేయకండి. మా వలె ముసలులయిపోయిన తర్వాత తాపీగా ఆలోచిస్తూ విచారిస్తూ ఒక మూల కూర్చోడానికి కావలసినంత ఓపికా వ్యవధి ఉంది. ముందు వేగం వెళ్ళి ఆ పిల్లని వెళ్ళి చేసేస్తాం. యిందుకోసం డాక్టరు దగ్గరకా రావడం పిచ్చివాడా! పురోహితుడి దగ్గరికి వెళ్లాలి! వెళ్ళు! లే!... వెళ్ళి త్వరగా ముహూర్తం పెట్టించుకో.

శేఖ - నిజమే!... కానీ (సందేహంతో గుటకలు వేస్తాను)

డాక్టర్ - అలా సందేహిస్తావేం? ఏమిటి నీ అనుమానం? యింకా నీ కేమిటి కావాలోయ్? ఆ అమ్మాయి నిన్ను ప్రేమిస్తూ వుంది. నీవూ ఆ అమ్మాయిని ప్రేమిస్తున్నావ్. మీ యిద్దరి అనురాగాన్ని మీ పెద్దలు అంగీకరించి ఆశీర్వాదించా రంటున్నావ్! యింకా ఏమి? కావాలి?

అనుమానం

*****

శేఖ- నిజమే ! మీ రన్నదంతా నిజమే ! కాని... కానీ...
మా వివాహానికి ముందు...

డాక్టర్- ఆగిపోయిందే ? ... 'ఆ ! చెప్పు ! వివాహానికి
ముందు... అలా సిగ్గుపడతావేంటి ? ... చెప్పు ?

శేఖ- (దంకుతూ) మా వివాహానికి ముందు... ఒకసారి నా
ఒళ్ళు పరీక్ష చేయించుకోవాలనుకుంటున్నా సార్ !

డాక్టర్- (ఆశ్చర్యంతో విభ్రాంతుడౌతాడు. ఆశ్చర్యం చిఱునవ్వుగా
మారి. చిఱునవ్వు వికావకలై పెద్దనవ్వుగా మార్చుంది.)

భేష్ ! భేష్ ! పెళ్ళికి ముందు ఒళ్ళు పరీక్ష చేయించు
కుకోవాల్సిందా ? గొప్ప ఆలోచనే ! నాకు నచ్చిన
మాట చెప్పావ్ !... కడుపుకోసం కష్టించే ఉద్యోగం
కే ఒళ్ళు పరీక్ష చేయించుకుంటారే ! తరతరాల
వంశాన్ని నిలిపేవివాహానికి ఎందుకు కూడదు ? జీవితంలో

అతిముఖ్యమైన ఘట్టంగా వివాహం ?

శేఖ- మీరు హాస్యమాడుతున్నారు నాతో !

డాక్టర్- హాస్యంకాదు నాయనా ! నువ్వు చెప్పింది ఆలోచించ
వలసిన అమూల్య సత్యం. ఆత్మాతం శ్రద్ధ మన

***** అనుమానం

పెద్దలు తీసుకొనుంటే మన జాతి యీనామ యంత
నిర్వీర్యంగా తయారైవుండేవా? ... యీ రోగ లిలా
ప్రజ్వో చలరేగుతుండేవా? ఈ గృహవిచ్ఛిన్నాలూ,
కలతలూ, కల్లోలాలూ యింటింటా వుండేవా? అం
దరిముఖాల్లో ఆరోగ్యం విడిసి ఆనందంతో వెలిగి
నీవంటి బలవంతులతో దేశం కలకల్లాడూ వుండేది,
మా డాక్టర్ కి కొంత శ్రమ తగ్గిఉండేది.

శేఖ- అది కాదండీ! నే చెప్తున్నది నా స్వంతవిషయం దేశం
విషయం కాదు డాక్టర్ గారూ!

డాక్ట- ఏది కానీ! ఆలోచనలు రేగి ఆదర్శం కనిపిస్తున్నది.
నువు చెప్పినవిషయంలో-నిన్ను చూస్తే నీకూ రోగా
లకీ బద్ధవైరం వున్నట్టు డాక్టర్లైన నాకే అనిపిస్తూ
వుండే... మరి నీ కెందుకు పరీక్ష చేసుకోవాలనే అభి
లాష కలిగిందో.

శేఖ- చూశారూ మీ రన్నట్టు వివాహం మా ఒక్కరి జీవి
తాలతో సరిపోదు. గతం అక్కర్లేకపోయినా భవిష్య
త్తంతా యేమీ చికాకులు అవాంతెరాలు లేకుండా
వుంటే అంతే చాలు.

అ ను మా నం

డాక్టర్ - బౌనవుచు ! వివాహముక్క- ఆకర్షణ దేశానికి సం
సంఘానికి ఉత్తమ వారసులను యివ్వడమే?

శేఖ- అదేమిటండీ! అలా అంటారేమిటి?

డాక్టర్ - అవునుబాబూ! వివాహములమూలంగా కలిగే సంతానం
ఉత్తమసంతానంగాఉంటే సంఘానికి దేశానికి యెంత
ప్రయోజనమో నీకుచెప్పాలా? సరే దానికేం నీసం
కోచం అర్థమైనది. చిల్లరపోక్కు పోయినప్పుడు కాస్త
జాగ్రత్త, సావధానతా అవసరంనాయనా! అప్పటికీ
ఉమకురక్తం గనుక పొరపాట్లు వొస్తునే వుంటాయిలే.

శేఖ- (ఆశ్చర్యంతో) ఛీ! ఛీ! అల్లాటిదేమీ కాదండీ! మీరు
సరిగ్గా నన్ను అర్థంచేసుకోలేదు డాక్టరుగారూ!

డాక్టర్ - అంటే అపార్థంచేసుకున్నాననా నీఅర్థం!

శేఖ- మీరు నాబిళ్ళు పరీక్షచేసి, ఆతరువాత మీరు మన
స్వార్థిగా 'వెళ్ళిచేసుకోవచ్చు'నని సలహాయిస్తే...

డాక్టర్ - వెళ్ళిచేసుకుంటావా? ... సరే! బావుంది. నాదేం
పోయింది? నీమనస్సులో ఏదో అనుమానం ఉన్నట్టుంది.
తప్పకుండా Examine చేస్తా... ఫీజు రూ 50/-
ముందుగానే చెల్లించాలి... (లేచి) వెంకటనారాయణా...

వెంక - (లోనుంచివస్తూ) సార్!

డాక్టర్ - యితన్ని లోనికి తీస్కొళ్ళు!

(శేఖరంలేచి పదిలూపాయలనోట్లు ఆయిదు పర్సులోనుంచి తీసి
తేబిలుమీద పెట్టి వెంకటనారాయణతో ఎడమవైపు లోనికి వెళ్తుంటే టెలి
ఫోన్ మ్రోగుతుంది. డాక్టర్ Receiver తీస్తాడు)

డాక్టర్ - (ఫోన్లో) హల్లో! ఓహో! సీతరామయ్యా! ఎప్పు
చొచ్చావ్! ఆ!...యిదిబావుందీ? ... యిప్పుడా ఫోన్
చెయ్యడం? ... ఆ! ... సరేలే! యక్క-డేవుంటాను. ఆ! ఆ!
అమ్మాయిని తీసుకురావోయ్! మీకోసం చూస్తుం
టాను!

వెంక - (తిరిగివచ్చి) స్లావ్ వెలిగించాలాసార్?...

డాక్టర్ - (లోనికి వెళ్ళబోతూ) అక్కర్లేను... ఆ! వెంకటనారా
యనా! సీతరామయ్య వస్తున్నానని ఫోన్ చేశాడు!
నస్తే కూర్చోమని చెప్పా. యీకేసు కొంచెం చూసి
వస్తున్నా.

వెంక - Yes Sir! (డాక్టర్ లోనికి వెళ్తాడు. వెంకటనారాయణ తేబిలు
మీద నోట్లు తీసి డ్రాయర్లో పెడుతూ) లోకంలో న్యాయం
యిదే! సిరమైన ధర యేదీ లేదు! అనుభవంకి నిలువ
లేదు! తల నెరిసినా నాబోటివాడితో ఉపకారం పొందు

[3]

అనుమానం

దామనేతప్ప, టీ నీళ్ళకి ఒక్క అణా యివ్వడానికి సంకోచిస్తారు, పిల్లలగలవాణ్ణి తెలిసి కూడా (కుడిద్యారంబో కనిపించిన గోపాలంని చూచి) ఏం సార్? మళ్ళీ నచ్చారే?

గోపా - (గాభరాతో) బాబయ్యోచ్చారా?

వెంక - చొచ్చారుసార్! లోషల వున్నారు... ఆ... అన్నట్టు... (జేబులో వెయిపెట్టాడు)

గోపా - యిక్కడ నాకాగితాలు వదిలేశానా? ... (వెంకటనారాయణ తన జేబులోనుంచి గళ్ళకాగితాలు తీస్తాడు) ఆ! అవినో! అవే! అబ్బ పాణాలుపోయాయి! ఎక్కడపారేశానో అని గుండెలు జారిపోయాయి.

వెంక - యిక్కడ ఏమీ పోవడానికి వీలులేదుసార్! అన్నీ జాగ్రత్తగా ఇస్తానుసార్.

గోపా - యీవాళే ఆఖరురోజు తెలుసా పండడానికి యిది ఒక శుభశకున మేమో యీరోజు దాటిపోతే యిది యెండుకూ పనికిరావు... వస్తాను. యింకా పోస్టాఫీసుకు (అని ఆపేపర్లు తీసుకొని తొందరగా వెళ్ళిపోతాడు లోనుంచి డాక్టరు చేతులు తుడుచుకుంటూ ప్రవేశిస్తాడు. ముఖం చాలా సీరియస్ గా వుంటుంది. అతని వెనుకనే లాల్సీ తొడుక్కొంటూ శేఖరం వస్తాడు. తనం నిశ్శబ్దం. వెంకటనారాయణ లోనికి వెళ్తాడు. శేఖరం ముఖంలో ఆతృత, సంశయం భయం, బాధా కనిపిస్తుంటాయి.)

*****

శేఖ- (ఆతృతతో) డాక్టరుగారూ! ఏమిటిదీ? ఏమిటిలా
ఊరుకున్నారు? ఏమీ చేప్పరేం? ఏమిటాలోచి
చిస్తున్నారు?

డాక్టర్- (ఆలోచిస్తూనే వుంటాడు సీరియస్ గా)

శేఖ- (వొణికెస్వరంతో) డాక్టరుగారూ!... చెప్పండి! మీ
అభిప్రాయం చెప్పండి! (వగ్గరికి వెళ్లి భుజంమీద చెయ్యి
వేసి ఊపుతూ) ఏమిటాలోచిస్తున్నారు? ఏమిటి మీ సందేహం? చెప్పరేం? చెప్పండి!

డాక్టర్- (తాపీగా) ఏమిటి చెప్పేది?

శేఖ- ఏమిటా? బావుంది! నన్ను పరీక్షచేశారు? మీతీరు
చూస్తుంటే నాకు భయం వేస్తోంది! చెప్పండి! ఏమిటి
మీరు కనిపెట్టారో చెప్పరూ? ఏదో నెంటనే చెప్పి
తేల్చివేయండి! నన్ను యీ సందిగ్ధంలో పెట్టి చంప
కండి. మీ కాళ్ళు పట్టుకుంటాను మీ అభిప్రాయం
చెప్పండి!

డాక్టర్- ఎందుకంత గాభరా పడ్డాన్? అలా కూర్చో!
అద్దెర్యపడే ఎలా?

శేఖ- అద్దెర్యమా? నాకు తెలుసు మీరేమి చెపుతారో!
యిక నా బ్రతుకంతా నరకమేనా? ఎందుకాలశ్యం
చేస్తూ నన్ను చంపుతారు? చెప్పండి! నా దురదృష్టాన్ని
(ముఖం కప్పకుంటాడు)

అనుమానం *****

డాక్టర్ - యిటుచూడూ!... ముందు నే నడిగే ప్రశ్నలకి సమాధానం చెప్పు!... తర్వాత...

సేఖ - మీరు ప్రశ్నలు అడగడానికి యిదేనా సమయం? మీకు సమాధానాలిచ్చే స్థితిలో ఉన్నానా?... డాక్టరుగారూ! నన్ను వేధించకండి. ముందు నా ప్రార్థనకి సమాధానం యివ్వండి. మీ ప్రశ్నలు తర్వాత వేద్దురుగాని... చెప్పండి! నా స్థితి నాకు చెప్పండి. డాక్టరుగారూ! మాట్లాడరేం? ... మీకు పుణ్యం ముంటుంది చెప్పండి!

డాక్టర్ - స్థిమితపడూ! నువ్వలా దిగులుపడితే ఎలా అబ్బాయ్! చెప్తానన్నాగా, ధైర్యం తెచ్చుకో...

సేఖ - డాక్టర్ గారూ! మీకు హృదయం లేదు. కనికరం లేదు, మీ ఒక్కమాటమీద నా జీవితం నిలిచిఉందనీ తెలిస్తే మీరిలా ఆటలాడిస్తారేం! మీ ఒక్కమాటతో నా ఆశలూ, కలలూ, నా జీవితంలోని ఆనందం, ఆశయం అంతా ఎగిరిపోతాయని తెలిస్తే ఎలా స్థిమిత పడటం! ఎలా ధైర్యం తెచ్చుకోవడం? నేను రాలిని కానే! డాక్టర్ గారూ! చెప్పండి, చెప్పండి! ఆలశ్యం చెయ్యకండి!

*****

డాక్టర్- అబ్బాయ్ ! నీ విషయంలో ఖచ్చితంగా నా అభిప్రాయం చెప్పేముందు, నేను యింకో మంచి డాక్టరుతో సంప్రదించాల్సిన అవసరం వుందని నా కనిపిస్తోంది అందుకని తొందరపడి...

శేఖ- తొందర ... తొందర ... తొందరపడకుండా ఒక్క డాక్టర్తోకాదు ... లక్షమందితో సంప్రదించుకోండి. ముందు నా కీ మాట మాత్రం చెప్పండి. నేను పెళ్ళి చేసుకోవచ్చా?

డాక్టర్- ఆ ... ఆ అమ్మాయిని ప్రేమిస్తున్నా నన్నావ్ కదూ?

శేఖ- నా ప్రాణాలకంటే మిన్నగా ప్రేమిస్తున్నాను డాక్టర్ గారూ !

డాక్టర్- ఆ అమ్మాయి జీవితాన్ని ఆనందమయంగా సౌఖ్యవంతంగా చెయ్యాలనేభావన ఉందా నీకు?

శేఖ- అందుకై నా ప్రాణాలను కూడ నవ్వుతూ బలి యివ్వడానికి సిద్ధంగా ఉన్నాను డాక్టర్ గారూ ! హేమ ఆనందంకంటే నా కీ ప్రపంచంలో విలువైనదేదీలేదు.

డాక్టర్- ఆ మాటలమీద నిలబడవలసిన అవసరం వుంది నీకు ... ఆ అమ్మాయి జీవితం దుఃఖమయం కాకుండా వుండడానికి యీ వినాహం ...

శేఖ- ఆ !...

అనుమానం *****

డాక్టర్- ... చేసుకోకూడదు.

శేఖ- (అర్థం కానట్టు చూస్తూ) ఆ ! ఏమిటి ?

డాక్టర్- అబ్బాయీ ! యిలా కుమిలిపోతే ప్రయోజనం లేదు. ఇది నీవు తట్టుకోలేని అఘాతమే ! నిజంగా నీకిది నిరాశ కలిగిస్తుంది ! అదే నా భయం కూడా ! కూర్చో అలా ఆ కుర్చీలో కూర్చో ! (శేఖరం దీనంగా కన్నీరు జారుతుంటే కుర్చీలో కూలబడ్డాడు) చూడూ ! నిజం చెప్పమని నువ్వే నిర్భయం చేశావ్. డాక్టరుగా నేను అబద్ధం చెప్పలేను... పెళ్ళికిముందే నువ్వీలా కానడం యీషరీక్ష చేసుకోవడం చాలా మంచిపనిచేసావ్ !...

అంతా అయిపోయింతర్వాత ఎంతవిచారించి ప్రయోజనం లేకపోయేది ! నామాటలు బాగా అర్థంచేసుకో !

శేఖ- డాక్టరుగారూ ! నేను పెళ్ళిచేసుకో కూడదా ? ... నిజం చెప్పండి ! ... పర్వాలేదు ... నేనేమీ బాధపడను ... చెప్పండి !

డాక్టర్- ఆ అమ్మాయి నాకూతురే అయితే ... మీయిద్దరిలో ఎంత అన్యోన్యమైన అనురాగం వున్నానో మీ వివాహానికి నేను సమ్మతించలేను... అలా సమ్మతించి ఆ పిల్ల బ్రతుకు నాశనం చెయ్యలేను ... మీకు పుట్టిన పిల్లలకూ, మీ వంశం, వంశం అంతటికి నేను తెలిసి తెలిసి దోహదంచేసినట్లు భావిస్తాను మీపెళ్ళికి అంగీకరిస్తే...

[4

అనుమానం

శేఖ- మీరనేది సజమేగా డాక్టరుగారూ!

డాక్ట- యీ గుండెజబ్బు విషయంలో నీకూ ఏవో కొంచెం అనుమానం ఉండేదనుకుంటాను!

శేఖ- ఔను! మానాన్నగారు గుండెజబ్బుతోనే వనిపోయారు యీమధ్య రెండు మూడుసార్లు నాకూ గుండెలో పోటు పుట్టింది.

డాక్ట- యీ సంగతి నీవు పెళ్ళాడాలనుకుంటున్న ఆ అమ్మాయికి తెలుసా?

శేఖ- ఉహూ తెలీదు... నేను చెప్పలేదు!

డాక్ట- (అలోచిస్తూ) అయినా... యీ విషయంలో నేను యింకొక స్పెషలిస్టు అభిప్రాయంకూడా తీస్కోడం మంచిదనిపిస్తోంది. సర్జికల్ శంకరరావు తెలుసా? ... చాలా తెలివైనవారులే! ఉత్తరం వ్రాసిస్తా. వెళ్ళి ఒకసారి సంప్రదించు! (ఉత్తరం వ్రాస్తుంటాడు.)

శేఖ- డాక్టరుగారూ! ఎందుకు వృధా ప్రయాస! మీకు తెలియనిది ఆతనికి మాత్రం...

డాక్ట- అదికాదబ్బామ్! అనుమాన నివృత్తికోసం... వెళ్ళడమే మంచిది... (ఉత్తరం యిస్తాడు.)

శేఖ- డాక్టరుగారూ! యీజబ్బుకి మందులేదా? ఎంతఖర్చు యినా పరవాలేదు! తగినమందుంటే...

అనుమానం

డాక్టర్- నాయనా! నీబాధ నాకర్థం కాతేదనుకోనద్దు. నాకు
అలవికానివి చేస్తానని అశలుచూపడం నామతానికి
వ్యతిరేకం!

శేఖ- యీ జబ్బు కుదరనేకుదరదా?... దీనికి బలిఅవడానికే
నేను బ్రతికివున్నాను? దీనిమూలాన్న నాలోని ఆశ
లన్నీ నేలపాలవ్వాలా? దీనికోసం... (ఉక్కిరి బిక్కిరయి
పోతాడు.)

డాక్టర్- ఛీ! ఛీ! అలా అయిపోతున్నావేం?... ఏమో ... నేను
పొరపడినానేమో... నిర్ధారణగా నేను మాత్రం ఎలా
చెప్పగలను? అదృష్టం వుంటే...

శేఖ- (తేరుకొని) డాక్టరుగాదూ! మాటల్తో ఎందుకు మధ్య
పరుస్తాడు? యింతకీ తేల్చిన సాగాంశం నేనింతగా కోరి
ఆశించే యీ వివాహం చేసుకునే అదృష్టం నానుదుట
లేదు!... నేను పెళ్ళాడలేను!...

డాక్టర్- ఆహా! పెళ్ళాడలేవనికాదు ... పెళ్ళాడకూడదు ...
అయినా ఆమాట అప్పుడే ఎందుకనాలి?... శంకరావు
గారితో కలసి మాట్లాడు. ఆయన యిల్లాంటి కేసులలో
ఉదాహరణ!

శేఖ- (లేస్తూ) సరే! మీరూలే కానివ్వండి! యిప్పుడే అత
నితో కలుస్తా! అదృష్టం నడిఅకాశంలో ఊగులాడుతూ
ఉడం కంటే అటో ఇటో తేల్చుకోవకమే ఉత్తమం!

***** అనుమానం

డాక్టర్- (లేచి) ధైర్యం విడిచిపెట్టకు! చివరంటా ప్రయత్నం చెయ్యడం మన ధర్మం!

శేఖ- అవును! భయపడిమాత్రం ఏంలాభం?... యీ జబ్బు మానాన్నగారికి వున్నట్టిదే అయితే... కళ్ళారా మానాన్నగారి చావుచూశాను ... కుర్చీలో కూర్చోసి నాతో మాట్లాడుతునే అలా గుండె పట్టుకొని జేరగిలబడి నిద్రపోయారు... అంతే ... చావు “వస్తున్నా” నన్న సూచనకూడ చూపించకుండా మింగేసింది... ఓమించండి. మీకు చాలా శ్రమ కలిగించేను. వస్తూ (తొందరగా నిష్క్రమిస్తాడు,)

డాక్టర్- (వెలిపోతున్న శేఖరంని విచారంతో చూస్తూ నిట్టూర్చి కుర్చీలో కూలబడి) వెంకటనారాయణా!

వెంక- (ప్రశేషించి) Yes Sir... ఆయన నెల్లెపోయారా సార్? ఏం సార్ అలా వున్నారు!...

డాక్టర్- వెంకటనారాయణా!... దేవుడంటూ ఒకడుంటే అతనికి న్యాయాన్యాయ విచక్షణ వుందా అని...

వెంక- అయ్యయ్యో! దైవదూషణ చెయ్యకండి సార్!

డాక్టర్- హూ! పాపం! ... వెంకటనారాయణా! ఒకటడుగుతా చెప్పు? ... ఆకుర్రవాడు నీతో మాట్లాడ్తూ, నీకళ్ళముందే అలా కూలబడి ప్రాణాలు విడిచిపెట్టే... నీకెలా వుంటుంది?

అనుమానం

వెంక- యిప్పుడొచ్చినతనా సార్?...

డాక్టర్- ఆ!

వెంక- ఏజన్మల్లోనో చేసిన కర్మఫలం సార్! అంతకంటె యింకేముంది?

డాక్టర్- కర్మ! ... తలదండుల తెలివితక్కువతనం! వాళ్ళ మూర్ఖత్వానికి, బిడ్డలు బలి అవడం!...

వెంక- యెన్ని చెప్పండిసార్! విధివిధానాన్ని ఎవ్వరూ తప్పించలేరు సార్!

డాక్టర్- విధి, కర్మ! ..అంటూ తృప్తిపడి వుండకుండా మనిషి ప్రయత్నంచేస్తూ అవస్థపడడం ఎందుకూ?

వెంక- పెద్దవాణ్ణిసార్! తల నెరిసిపోయింది అనుభవాల్లో! నాకు తెలిసినదీ... నేను నమ్మినదీ యిది ... బంగారం పళ్ళెమైనాసరే గోడచేరుపు నుండాలి. మీరే చెప్పండి మనం యిచ్చే ఆమందులే కొందరికి వుపయోగపడే కొందరికి వుపయోగంలేకుండా పోతున్నాయెందుకు? అంతా ఆడేవుని లీలసార్! మనం నిమిత్తమాత్రులం పాపం ఆ అబ్బాయికి అంతప్రమాదమైన జబ్బుందా సార్? ఏమిటి Prescribe చేశారుసార్?

డాక్టర్ - నేనెరిగినంత మట్టుకు ఆ జబ్బుకి మందు లేదు!

వెంక - పాపం! అయితే ఏమవుతుందిసార్?...

డాక్టర్ - ఏమవుతుంది?... నువ్వన్నట్టు ఆ భగవంతుడే అడ్డుపడి
కాపాడాలి!... యిట్లాంటివి చూస్తుంటే ఒక్కొక్కప్పుడు
యీ మందులమీదా, యీ చదువూ విజ్ఞానం మీదా
మన బ్రతుకూ, మన అనుభవంమీద అసనమ్మకం
కలుగుతుంటుంది.

వెంక - అబ్బేబ్బే! అలా అంటే ఎలాసార్? ... ఎవరిపనివారు
చేస్తూవుండాలిసార్! ... యిట్లాంటి విచిత్రాలు చూస్తుంటే
నే భగవంతునిమీద నమ్మకం పుడుతుంది మనశక్తి,
మన విజ్ఞానం, మన ఆలోచనా మన అనుభవం ఎం
దుకూ పనికిరానప్పుడే ఆ మానవాతీతమైన శక్తిమీద
నమ్మకం కలుగుతుందిసార్!

డాక్టర్ - నమ్మకమో అసనమ్మకమో! పాపం! పెద్దకుటుంబంలో
పుట్టినట్టున్నాడు ... ఆరోగ్యం, విశ్వర్యం, అందం...
అన్నిటికన్నా మంచి యశావసంలో ఉన్నాడు. ఏమిటి
లోటుంది చెప్పు ... నన్ను బాధించేదేమంటే యీ
సమయంలోనే అతని కలలు కూలి ధూళిపాలనడం...

వెంక - ఏం కలలు సార్?

అనుమానం

డాక్టర్- ప్రేమించిన పిల్లను పెళ్ళిచేసుకోలేకపోవడం...

నెంక- పాపం! అనుభవించే యోగంలేదేమో!...

అసలు జబ్బేమిటిసార్?

డాక్టర్- జబ్బా!...హృదయకోశం పూర్తిగా చెడిపోయింది.
రక్తాన్ని శుభ్రంచేసే శక్తికూడ వున్నట్టులేదు. యింత
కొండంత మనిషి ఏడునాన కూలిపోతాడో చెప్పటం
కష్టం!

నెంక- నాకంటికి ఆరోగ్యంగానే కనిపించారే!

డాక్టర్- నన్నడిగితే అంత ఆరోగ్యంగా ఉండడం మూలాన్నే
యింతకాలం త్రోసుకు రాగలిగాడు. మనలాంటి
మామూలు శరీరారోగ్యం అయ్యుంటే పనాడో అతని
చరిత్ర పూర్తవ్వేది!

నెంక- అయితే మీరేమి సలహాయిచ్చారు సార్?

డాక్టర్- పెళ్ళిచేసుకోవద్దన్నాను ... ఎలా చేసుకోమని చెప్ప
గలను? ... నీజానికి అలా చెప్పడానికి మనసొప్పలేదు ...
కానీ - గత్యంతరంలేదే! అయినా నిర్ణయభారం అతని
మీదే విడిచిపెట్టాను.

నెంక- ఏం నిర్ణయం సార్?

***** అనుమానం

*****

డాక్టర్- ఆ ఆమ్మాయి సుఖం, ఆనందం అనుభవించాలంటే
తను పెళ్ళిప్రయత్నం మానుకోమన్నాను. అది వంశా
నుగతంగా వస్తున్న జబ్బు! చాలా ప్రమాదకరమైనది...
ఏక్షణంలో గుండె ఆగిపోయినా ఆగిపోతుంది.

వెంక- మండు ఏమైనా తీస్కోమన్నారా?

డాక్టర్- మందా? ఆ జబ్బుకా?...

వెంక- పాపం! యింతలోనే నూరేళ్ళు నిండిపోయాయా సార్.
మీరు తొందరపడి యీ విషయం అతనితో చెప్పడం
మంచిదికాదేమోసార్?

డాక్టర్- నేనేమిచేసేది... చెప్తావా చస్తావా అని గొంతుకమీద
కూర్చుంటే... అందులో నామాటమీద ఆ పెళ్ళి నిశ్చ
యం ఒకటుండనాను...
యం ఒకటుండనాను...

వెంక- అందుకని అసలు ప్రయత్నించకుండానే మీరు నిర్ధార
ణగా చెప్పడం...

డాక్టర్- తలవెంట్రుకవాసి ఆశఉన్నా నేను విడచి పెట్టానా వెం
కటనారాయణా?

వెంక- అయితే ఏం చెయ్యడం సార్?

డాక్టర్- నీవన్నట్టు ఏం జరుగుతుందో జరగనీ అని కూర్చోడమే!

వెంక- (వీధిలోనికి చూసి) అదుగోసార్! సీతారామయ్యగారు!...
అమ్మాయిగారూ వచ్చారండీ!

అనుమానం *****

డాక్టర్ - (లేచి క్షారంవైపు వెళ్ళి) రండి రండి! మీకోసమే చూస్తున్నాను. (సీతారామయ్య హేమలత ప్రవేశిస్తారు. సీతారామయ్య శ్రీనివాసరావు అప్యాయంగా భుజాలు కలుపుకొని చేతులు పట్టుకుంటారు)

సీతా - ఎన్నాళ్ళకి... ఎన్నాళ్ళకి! అరే! నువ్వేం మారినట్టే లేదే!...

డాక్టర్ - కుక్కో అమ్మా! పెద్దదానివయిపోయావే! (హేమలత కోర్చబోతుంది) ఏంవయ్యా! ఒంట్లో కులాసాయేనా?

సీతా - నీకలవాటయిపోయిందదీ!... డాక్టరువికదూ... వంట్లో ఎలావుందో నీకో చెప్పితిరాలి! ఏం? నువ్వేమీ చెక్కు చెదరనట్టున్నావే! చెప్పవయ్యా ఆమందేదో నేనూ నాడ్తాను! ... అమ్మాయీ! హేమా! మాయిద్దర్నీ చూచి మీ బాబాయ్ కంటే నేను ఏడేళ్ళు చిన్నవాడినని ఎవ్వరైనా చెప్పగలరా? ... ఏంవోయ్ వెంకట నారాయణా! టేమమేనా? నువ్వు నీకుటుంబమూ?

వెంక - తమదయనల్ల టేమమే సార్!

సీతా - యీ ఆరేళ్ళలో యింకేమయినా మీయింట్లో...

వెంక - చిత్తం! చిత్తం! యింకొక నలుగురుసార్! కూతురే!

సీతా - అంటే మొత్తం డజననుకుంటాను!

వెంక - లేదుసార్! ఒక్కటి తక్కువ! పదకొండుమందే... కూతురు!

[5]

నీతా- కూతుర్లవనీ కొడుకులననీ కన్నతరువాత మన చేతిలో
ఏమీలేదు! ఆ విగిలినదొక్కటి పూర్తిచెయ్యి... ఏమో
రోజులు మారిపోతున్నాయి. ఆడవాళ్ళకీ మసలాగే
ఓట్లు ఆస్థల్లో హక్కులూ వొచ్చాయిగా...

డాక్టర్- చాలే! అతన్నేడిపించకూ!

నీతా- ఏడిపించడమా?... అతన్ని చూసి కూడా నీకు బుద్ధి
రాలేదే అని నాయేడువు! ఎందుకుచెప్పు నీ ఒంటరి
జీవితం?... పెళ్ళి పెడాకులు లేకుండా బెండకాయలా
తయారయ్యావ్! నీన్నో యింటివాడిగా చూచే అదృ
ష్టం మాకు లేకపోయింది!

డాక్టర్- నీతారాం! యింకా నీకు పరాసికాలేనా? పెళ్ళికి ఒక
వయసంటూ, ఒక యోగ్యతంటూ ఉంది తెలుసా?
కాకి వేపాక అడుగువేస్తూ యిప్పుడు నేను పెళ్ళాన్నేం
చేస్తోన్నా?

హేమ- నాన్నా! మీరే అన్నారా! బాబయ్యకీ రోగాలకీ
ఆదిలోనే పెళ్ళయిపోయిందని...

డాక్టర్- నిజమేనమ్మా!... కానీ మహా గయ్యాళి పెళ్ళాం సుమా
అది!... దాని పాదాలముందు ఒక్కొక్కసారి సలాం
చెయ్యాలొస్తుంది. యింతకీ నీ పెళ్ళికి పిలుపెపు
డొస్తుందో చెప్పలేదే!

అనుమానం

సీతా - అ కందుకేనోయ్ యిష్కమరాచడం!

డాక్టర్ - ఏమిటి?...నిజమే. ఎక్కడ చూశావు సమక్రంధాన్ని?...
వరుడూ...

సీతా - వెక్రివాడా! చుప్పింకా మన రోజులలోనే ఉంటున్నట్లుంది! యీరోజుల్లో పెద్దవాళ్ళు చూచిన సమక్రంధాలు వీళ్ళకి నచ్చుతాయనేనా నీ అభిప్రాయం?

హేమ - చాల్లేనాన్నా! మీకు మరీన్ను ... మీమాటలు విని, మీరంటే నాకు లక్ష్యం లేదనుకోగలరేవన్నా.

డాక్టర్ - ఎవరా కుర్రవాడు? ఏవ్రాకు?

సీతా - నన్నేమీ అడగనద్దూ! దీన్నే అమరు! ప్రియం! అదే మిటోఅట అదేంకోఅట! నాకు అర్థమయి ఏడిస్తేరా?... నేనొప్పుకోవాలన్నారు! వాళ్ళిద్దరి ముఖాలు చూసి కాదనలేకపోయాను. పొరపాటున వీలులేదని అన్నానాయది వురిపెట్టుకుంటుందనీ - వాడు పిచ్చెత్తి వీధుల్లో తిరుగుతాడనీ భయంవేసింది - నాకెందుకా పాపం మధ్య! అంచేత ఏలా ఏడుస్తారో ఏడవండి అని ఓ నమస్కారం పెట్టాశాను!

హేమ - లేదు బాబయ్యా! అన్నీ అబద్ధాలే నాన్నే స్వయంగా అల్లుణ్ణి వెతికి తీసుకొచ్చారు!

సీతా - అవునవును! నేను పెళ్లాడామని...

*****

డాక్టర్ - నిజానికంటేగా. అల్లుడంటే నూమగాడికి

హేమ- బావుంది బాబయ్యా మీమాట!

డాక్టర్ - యితకే ఆ అల్లుడెవరో చెప్పరుకాదు!

సీతా- ఎవరైతేనేం దానికి సచ్చాదు!

వెంక- మీకు సచ్చలేదా నాన్?

సీతా- నేను పెళ్ళాడి కాపురం చేస్తానటయ్యా? అది పెళ్ళాడుందీ.
దానికేగా సచ్చాలి?

వెంక- అదేమిటి నాన్! మీరట్లా అంటారు?

సీతా- సరే! చెప్పమూ! నువ్వే చెప్ప! నీవరుణ్ణి నువ్వే
వర్ణించు! పీరిడ్డరూ వింటారట!

హేమ- (సవ్వతూ) ఏమిటి నాన్నా మీరు?

డాక్టర్ - నీకు అల్లుడేగా! ఆపని నీవు చెయ్యరాదా?

సీతా- ఆహా! ఆవర్ణన దానినోటినుంచే వినాలి. మన కళ్ళకి
ప్రేమ కళ్ళద్దాలు లేవుగా!...మనకి అంచేతమామ్మలు
మరిసిరిగే కనిపిస్తాను. ఒక్కటిచెప్తా విను శ్రీరూ!
యిత ప్రపంచంలోనూ ఆకుర్రవాణ్ణి తప్పిస్తే దీనికి
మరింకో నుగ వాడంటూ లేడట!...పాపం ఆపిచ్చి నాగ
న్నకీ యిదేరోగంలావుంది!

డాక్టర్ - అలాగా! సరే ఒకరికొకరు డాక్టర్లందూ!

హేమ- బావుంది! మీరు యిద్దరూ కిలసిపోయారన్నమాట.

• అనుమానం *****

నీతా- అన్నట్టు ఏమయ్యా? గోపాలంసంగతి నువ్వేమీ పట్టించుకున్నట్టులేదే! నీమీద నమ్మకం పెట్టుకోనికదా వాణ్ని యిక్కడికి చదువుకని పంపించాను!

డాక్టర్- సరే యిప్పుడేమయిందీ?

హేమ- ఏమీకా లేదు బాబయ్యా! తమ్ముడు డబ్బు ఎక్కువ ఖర్చు చేస్తున్నాడట! నాన్న ఖర్చుకాకుండా చదువు అయిపోవాలంటాను!

నీతా- అదికాదమ్మా! వాడిని చూశావా? .. ఆవయస్సులో మేం ఎలా వుండేవాళ్ళమో తెలుసా? Match Foot Ball లాగా ఉండేవాళ్లం.

డాక్టర్- రాత్రునకా పగలనకా శరీరావోగ్యం చూస్కోకుండా చదువుతున్నాడేమో!

నీతా- యింతకీ ఎన్నాళ్ళయింది నువ్వు వాణ్ని చూచి?

డాక్టర్- (ఆలోచిస్తూ) ఎన్నాళ్ళయిందీ . . ఏమో! జ్ఞాపకంలేదు! రెండు నెలలక్రితం మాత్రం వాళ్ళ ప్రిఫెరెన్స్ దీన బంధుదాసుతో కలిసివచ్చినట్టు జ్ఞాపకం!

నీతా- ఉద్ధరించావ్!...అవున్లే! అది నాదేతప్ప! నీలో ఆ శ్రద్ధా ఓపికా వుంటే ఏనాడో నువ్వొక యింటివాడివయి వుండేవాడివి.

డాక్టర్- ఆమోఁ అప్రస్తుతం కదూ?

***** అనుమానం

సీతా- ఆ గోపాలంగాడు నెలనెలా వందలకి వందలు నీళ్ళ ప్రియంగా ఖర్చుచేస్తున్నాడు తెలుసా?

డాక్టర్- మనం మాత్రం ఖర్చుచెయ్యలేదోయ్ మనం చదువు కునేరోజుల్లో!

సీతా- వీడియాగా?...దేనికయినా అర్థం పర్థం వుండాలి! అసలు హద్దనేది లేకుండాపోతే ఎలా? ఏమంటావు వెంకట నారాయణా!

వెంక- బౌనుసార్! అది నిజంసార్! గోపాలం బాబుగారికి యింకా పసితనంసార్!

సీతా- ఏమో! తీరా చేతులు కాలినతర్వాత ఆకులు పట్టినట్ట వుతుందేమో వాడిసంగతి!

డాక్టర్- నువ్వేం భయపడకూ! వాడు తెలివయినవాడేలేవోయ్! ఆవిషయం నాకొదిలేయ్! అయితే అమ్మాయి పెళ్ళి ఎప్పుడు నిశ్చయించారు?

సీతా- యీవాళ పదహారుకదూ! ఒచ్చేనెల తే 16 దీని నిశ్చయ తాంబూలాలు...ఆనాడే హేమ పుట్టినరోజుకూడా!

వెంక- అమ్మాయి పుట్టినరోజే నిశ్చయ తాంబూలాల్లా? బావుందిసార్!

హేమ- బాబయ్యా మీరు వచ్చితిరాలి!

డాక్టర్- అలాగేనమ్మా!

అనుమానం

సీతా- యీ అలాగేలు లాభంలేవోయ్! వచ్చి తీరాల్సిందే!
అలా సాకులుచెప్పు ఆరేళ్ళు గడిచేశావు! ఎప్పుడూ
యీ ఆసుపత్రి... రోగాలూ, మందులూ డబ్బూ...
యివేనా! .. వారం పదిరోజులుండి వచ్చేస్తువుగాని...
వెంకటనారాయణా! నీవు రావాలిసుమా...మీ పిల్ల
లందరినీ తీసుకొనిరా!

హేమ- అవును! తప్పకుండా రావాలి!

వెంక- నేనెలా రాగలనమ్మా ... బాబుగారు వెళ్తే యిక్కడ
నేనయినా వుండకపోతే...

సీతా- మరేం కొంపమునిగిపోదులేవోయ్! ... మనవాడికి ఆ
రోజులలో మతి మరుపు జాస్తీగా వుండేదిలే! యిప్పుడూ
వుండొచ్చు యింకా - అంచేత ... వెంకటనారాయణా
నీవు కొంచెం హెచ్చరించు ... ఆనాటికీ మీరిక్కడ
ఉండితీరాలి.

హేమ- తమ్ముడు రెండురోజులు ముందుగానే వస్తాడుగా.
అందరూ కలసి రాకూడదూ?

సీతా- అవునోయ్! అలాచెయ్యండి! రెండురోజులు ముందు
గానే రండి!

డాక్టర్- ఎలారావడం? యిక్కడ ...

సీతా- నాలుగురోజులలో నీప్రాక్టి సేమీ డెబ్బతినదులే!

అనుమానం

హేమ- రా బాబాయ్! ... పాపం! విశ్రాంతన్నది లేకుండా

యత్రింలా పనిచేసి అలసిపోయినాను. యీ మధ్య

మివంట్లోనూ బావుండడంలేదని వ్రాశారు.

సీతా- ఆ! క్రెస్టు తీసుకున్నట్లుంది. ఆ సముద్రం, ఆ గాలి, నీకు
కానలసినంత బలం. ఉత్సాహం యిస్తాయి.

డాక్టర్- సరే! ఆలోచిస్తా.

సీతా- ఆలోచించడం ఏమిటింకా నాముఖం! వస్తానను!

డాక్టర్- అలాగే (యంతలో Telephone మోగుతుంది. అందుకుని)
హెల్లో! ఎవరూ? ఓ శంకరా? ...

ఆ! ఆ! నేనే పంపించానా కేసుని. పరీక్షచేశారా? ...

ప్రమాదకరమే కదూ ... అదే నేనూ చెప్పాను... పాపం!

Poor Frllow (రిసీవర్ Serious గా వుంచుతాడు.)

సీతా- ఏమిటలా వున్నావ్?

డాక్టర్- శంకరా? దగ్గరికొక కేసు పంపించాను!

సీతా- సర్జన్ శంకరమేనా?

డాక్టర్- ఆ! ...

వెంక- ఏమన్నాను సార్?

డాక్టర్- ఏముంది అనడానికి?

వెంక- మీరు చెప్పిందే చెప్పారా?

అనుమానం

డాక్టర్- ఆకురవాడు దురదృష్టవంతుడు వెంకటనారాయణా!

నెంక- అది యనం అనకూడదుసార్!

హేమ- ఏమిటి బాబయ్యా?

డాక్టర్- ఏమిలేదమ్మా! నూరేళ్ళూ నిండబోతున్న ఒక అభాగ్యుని సంగతిలే!

సీతా- ఒకరి కష్టాలూ, బాధలూ నెత్తిన పడ్డాయనే నేను డాక్టర్ చదవలేదు. మన బాధలే మనకి హెచ్చయింక యితర్లకోసం ఏడనడానికి నాకు ఓపికలేదు! వీడు డాక్టర్ కోర్సు చదవమని ఎంతబలవంతం చేశాడనుకున్నావ్!

హేమ- నాన్నా! మీరుగాని డాక్టరయ్యుంటే బలే గొప్ప పేరు సంపాదించు కొనుందురు. చేతకాని డాక్టరుగా!

సీతా- సిజం చెప్పావమ్మా!

డాక్టర్- చప్! అలా అంటే నేనొప్పిదిలేదు! మేం అంతా మీ నాన్నకంటే ఎక్కువ తెలివైనవాళ్ళం కామమ్మా! మేం చదువుకునే రోజుల్లో మీనాన్న జీనియస్ అంటే అఖండమేధాని అన్నపేరు సంపాదించు కున్నాడు. తెలుసా? అల్లాంటప్పుడు చేతకాని డాక్టరవుతాడని అనడం...

హేమ- కామబాధమూ! నాన్న కష్టాలకు తట్టుకోలేకు బాధ
పడ్తున్నరోగికి సిదానంగా పరీక్షించి, తగినమందు యిచ్చ
డానికి మారు - తనే ముందుగా ఏడవు లంకించుకొని
బాధ పడ్తారు!

వెంక- నిజం చెప్పావమ్మా! నాన్నగారిది మెత్తటి హృదయం
నాకు తెలుసమ్మా!

సీతా- చాల్లేవోయ్! చాహృదయం మాటకేం! కడుపులో
ఎలుకలు పరిగెడుతున్నాయ్! యింకా ఆసుప్రతి పనుందా?

డాక్టర్- ఆ! దానికేంలే వెంకిటనారాయణా మేం యింటికి వెళ్తాం
ఏమయినా శొంధరి కేసులొస్తే యింటికి ఫోన్ చేయ్యి!
లెండి! యింటికిపోదాం! లే అమ్మా-

(అందరూ లేస్తారు : తెరపడుంది)

2011-12-11

రెండవ దృశ్య

వీరు సంచారయత్ర
తెలంగాణ గ్రంథాలయం.
శ్రీశైలం

(సీతారామయ్య యింట్లోగది. కుడివైపుద్వారం. ఎరుటి గోడలోనీ కిటికీలోంచి, తోటలోని కొబ్బరిమొక్కలు కనిపిస్తుంటాయి. కిటికీ దగ్గర చిన్న టీపాయ్ మీద పూలవేసుంటుంది. కుడివైపు బీరువా, ఎడమవైపు యినప్పెట్టె ఉంటాయి. బీరువమీద చిన్న అద్దం ఉంటుంది. గదిమధ్య ముందరికి ఒకసోఫా, యిరువైపులా రెండుకుర్చీలు ... గోడని గడియారం రెండుగంటలు సూచిస్తుంటుంది. గదిలో Fan తిరుగుతుంటుంది. హేమలత కిటికీలోంచి తోటలోనికి చూస్తుంటుంది. విచారంగా వుంటుంది. నిట్టూర్చి పాటపాడుతుంది.

పాట- హృదయమిచ్చి వలచినాను

వదలిపోవ న్యాయమా?...

వినతులతో పిలచినాను

వినవిదేమి న్యాయమా||

యిలలో నావలపు కలలు

కలలుగానె నిలుచునా?

తలలెత్తే కలత పొగలు

నిలువున నను కాల్చునా?

జెనవితుడను మధువు సుధలు

చెగరి నేల జారునా.

న్యధల పొడలి శిథిలమగుచు

బ్రతుకుకథయె మారునా ||హ్మ||

*****

అనుమానం

పాటపూర్తయేసరికి హేమ సోఫాలోన కూలబడ్తుంది... సీతారాధ్య
గ్లాసులో మజ్జిగ త్రాగుతూ ప్రవేశిస్తాడు. ఆతని వెనుకనే గోపాలం
ప్రవేశిస్తాడు.)

సీతా- (త్రాగటం పూర్తిచేసి) అబ్బ! ,ప్రాణాలు లేచొచ్చాయి!
(వేసేదగ్గర గ్లాస్ పెట్టి ముందుకి వచ్చి) ఎండ మహా తీవ్రంగా
వుంది. వడగాడుపు లొస్తున్నాయి... ఏమిటా! అలా
చూస్తూ నిల్చున్నావ్? ... ఆతెరలువెయ్యి! కొంచెం
చల్లగా వుంటుందేమో... (గోపాలం కిటికీతెరలు వేస్తాడు)
ఏ అమ్మా! అలా కూర్చున్నావేం? యింటికి బంధు
వులూ స్నేహితులూ వస్తున్నారు... రేపే నీ పుట్టిన
రోజు పండగ... ఎంత సంతోషంగా ఉండాలి?... ఆ!
బావుంది! ... ఎవరైనా నవ్విపోతారు ... ఎందుకా
విచారం?

గోపా- శేఖరంగారు రాలేదుకదా... అందుకని...

హేమ- ఆ! నీకో చెప్పానురా! అలాఅని...

సీతా- వాడిమీదెందుకే అలా విరుచుకపడ్డావ్? శేఖరంకి ఏమి
పనులున్నాయో యేమో! యిరువైనాలుగ్గంటలూ
నీ వెనకాలే తిరగాలంటే అయ్యేషనా? మగవాడన్న
ప్పుడు లక్ష వ్యవహారాలుంటాయి.

హేమ- నా వెచకనే తిరగాలని నేననలేను! మీకు తెలియదు
నాన్నా! యిన్నాళ్ళూ లేని వ్యవహారాలు యిప్పుడే
చెప్పేశాయా?

సీతా- ఏమో! చాకెలా వెలుస్తుంది?... మీలో మీరు ఏం
పోట్లాడుకున్నారో ఏమిటో?... నాతో చెప్తారా ఏం?

హేమ- పోట్లాటలెందుకూ?...

సీతా- మరెందుకలా భాధపడం?

హేమ- యిక్కడెవ్వరూ భాధపడడం లేదు...

సీతా- భావుంది... అయితే నీ వ్యవహారాన్నేమిచాలి? సరిగ్గా
శిండి తినవూ... మాటాడే కస్సుచుని లేస్తావు...
కళ్ళలో దీపాలు పెట్టుకుని కూచుంటావూ!

హేమ- మీకేం తెలీదు: నాన్నా... మీరేమీ గాభరా పడ
కండి.

సీతా- మధ్య మంత్రసానిలానే గాభరాపడేది? ఏంరాగోపాలం
శేఖరం దగ్గరికి వెళ్ళావా!... ఏం అన్నాడు...

గోపా- ఏవో జూరుపనులున్నాయట - గాలికపోయినందుకు
ఏమీ అనుకోవద్దన్నారండీ!

సీతా- ఆ! నేను! చెప్పలేదూ... మొదటనే చెప్పినా లేదా?
ఏవో తొందర పనులుంటాయని... ఎప్పుడొస్తానన్నా
దురా?

గోపా- ఏమో! అమాట నేనడగ చేదు ...

నీతా- అడగలేదూ?... బావుంది ... నీ తెలివీనువ్వా! ఎందు
కురా మీచదువులు?... సరే... అమ్మాయ్! నువ్వేమీ
బెంగ పెట్టుకోవద్దు! శేఖరాన్ని తెచ్చే పూచీనాది ...
సరేనా గోపాలం...

గోపా- ఏవండీ?

నీతా- బండికి వేళయిందనుకుంటా ... కారు స్టేషన్ కి తీసుకుళ్ళ
కూడదూ! ... శ్రీను యీ బండిలోనే కదమా వస్తు
న్నాడు. (హేమ తలపూపుతుంది) పోనీలే! ... నేనే వెళ్తా.
ద్రోవర్ని కారు తెమ్మని చెప్పి! (గోపాలం వెళ్తాడు) యిదిగో
హేమా! అందరూ వస్తున్నారు ... నీవిలా కొనవిరిగి
వుండడం బావుండదు ... నీకు తెలియచిది కాదు ...
అయినా ... చెపుతున్నా సంతోషంగా నవ్వుతూ ఉండ
వలసిన సమయంలో ఏమిటీ కన్నీరు? ... శేఖరం వస్తా
డు లే! నిన్ను పువ్వుల్లో పెట్టి పూజించే శేఖరం నీదిగ్గరికి
రాకుండా ఎక్కడికు వెళ్తాడమ్మా నీపిచ్చిగాని... అం
దులో రేపే నిశ్చయ ప్రదానం ... వస్తాడమ్మా! తప్ప
కుండా వస్తాడు!

హేమ- నిజంగా వస్తారా?

అనుమానం

సీతా- ముమ్మాటికి...మనుషుల మనస్సులోని లోతుపాతుల్ని అర్థంచేసుకున్న నామాటనమ్మ తల్లీ! శేఖరం మాత్రం నీన్ను విడిచి నిశ్చింతతో వుండగలడనుకుంటున్నావా? అతనూ నీలాగే బాధపడుంటాడు!

హేమ- ఆ! ఆయనెందుకు బాధపడ్తారు నాన్నా!

సీతా- నీకు తెలీదమ్మా! అనురాగం, ప్రేమ అనే యీమహా తుక్కుప్ప్ అనుభవాలు, యమయాతనతో బాధపడే హృదయాలలోనే బాగా లోతుకి పాతుకిపోయి పెరుగుతాయి! ప్రేమించే ప్రతి హృదయం బాధపడాలి... శేఖరం నిన్ను తన ప్రాణం కంటే ఎక్కువగా ప్రేమిస్తున్నాడు. అది నీకుమాత్రం తెలియదా?

హేమ- ఆయనకేం? మగవాడు!

సీతా- అదే! అదే! అక్కడేవుంది పొరపాటు! బాధ అనేది ఒక్క- ఆడదాని హక్కు కాదమ్మా! మగసాడికీ అందులో సగం భాగం వుంది. ఆడది హక్కులు బుక్కుగా ఏడిస్తే, మగవాడు లోలోపల కుళ్ళిపోతాడు. అంతే భేదం!...అంచేత...గోపాలం (ప్రవేశించి) కారొచ్చింది నాన్నా!

హేమ- యీ యెండగాడ్పులో మీరు వెళ్ళాలా? తమ్ముడు వెళ్ళాడెండి.

అనుమానం

నీతా- పర్యాటకు! ఎడకేముందీ? ... నీకంటే ఎక్కువగా
నేనేం బాధపడనులే! చూమా ఉత్సాహంగా ఉండాలి.
బాబయ్యోస్తున్నాడు ... గోపాలం ... నువ్వెటూ వెళ్లి
పోకేం? (అంటూ నీతారామయ్య వెళ్ళిపోతాడు)

హేమ- ఏంరా? ... ఎక్కడికి నువ్వెందుకు వెళ్ళావ్?

గోపా- ఎక్కడికి

హేమ- ఎక్కడికా ... ఆయన దగ్గిరేకే! ఎందుకెళ్ళావ్?

గోపా- ఏం? వెళ్తే తప్పా? ... నాన్న వెళ్ళమన్నారే వెళ్ళేను.

హేమ- ఏమిటి చెప్పావు?

గోపా- ఏమిటి చెప్పాలి? నేనేమీ చెప్పలేదు!

హేమ- అంత చిరాకెందుకురా! పోనేలే చెప్పడానికి నీకంత
కష్టమయితే మానేయ్!

గోపా- చిరాకు కాదూ? ... నీప్లేడరు ప్రశ్నలూ నువ్వు

హేమ- పొరచాటయ్యిందిలే! ... ఏదో వెళ్ళావుగనుక అడిగాను!

గోపా- నువ్వు వెళ్ళావుగా అయిదాగుసార్లు ...

హేమ- ఏంలాభం ... అతని దర్శనం అయితేనా ఒక్కసారే
యినా?

గోపా- యిట్లోలేనప్పుడు వెళ్ళుంటావ్!

అనుమానం

హేమ-కావాలని తెప్పించుకుని తిరుగుతున్నట్టుందిరా... యిన్ని మార్లు నేను నచ్చానని తెలిసికూడా తనక్కానట్టు ఊరుకున్నారే... నేనేం, తప్పు చేశానా తమ్ముడూ! నన్నిలా శిక్షించడానికి నేనేం పాపం చేశానా?

గోపా- నాకేం తెలుసు?

హేమ-ఒక్కక్షణం చూడలేకపోతే వుండలేకపోయేవారు... ఒక్క నిమిషం నేను మాటాడకపోతే బ్రతకలేననే వారు... ఎంత మారిపోయాడు? యీనాటికి నెల రోజులు కావొస్తోంది! కంటికి కనిపించకుండా మాయమైపోయాడు! యిక్కడ నేను యిలా కుమలిపోతున్నానని తెలిస్తే ఒక్కసారి కూడా రాలేదే! ఇంత కఠినత్వమా? తమ్ముడూ! రేపయినా నస్తానన్నారా?

గోపా- అబ్బ! ఏమస్తావెందుకే! నస్తార్లే! ... రాకేం చేస్తారు?... రేపు నిశ్చయతాంబూలాలు తీసుకోడం కూడ వుందిగా!

హేమ-నిశ్చయ తాంబూలాలు! సూ! రేపు!... తమ్ముడూ! పోసే ఆయన బాగానే ఉన్నారుకదా!

గోపా- బాగానే అంటే?

హేమ-క్షేమంగా, ఆరోగ్యంతో, కులాసాగా ఉత్సాహంగా వున్నారా?

గోపా- అదేమిటోనే! అదోమాదికా వున్నట్టు కనిపించారు.
ముందున్నంత ఉత్సాహం లేనట్టుంది ఆయనలో!
నీరసంగా కనిపించారు!

హేమ-నీరసంగానా?

గోపా- తనేదో బాధపడుతున్నట్టు మాటాడేరక్కా!

హేమ-నిజంగానా? . . . ఎందుకో? . . . యిలా నన్ను బాధ
పెట్టూ తనూ బాధపడడం ఎందుకో? . . . ఎన్నా
ల్చిలా తప్పించుకొని తిరుగుతాను? ఎందుకోసమేనా
మనసులు కలుపుకొని అనురాగంతో కలల మేడలు
కట్టుకోడం!

గోపా- ఆయన రానంతమాత్రంచేత నువ్వెందుకు అంత బాధ
పడడం?

హేమ-ఆయన నీతో ఏమిటి చెప్పారా?

గోపా- ఏమో! నా కేమీ జ్ఞాపకం లేదు. తను రోజులూ,
గంటలూ, నిమిషాలూ లెక్క పెట్టుకున్నట్టు మాట్లాడేరు.
(కారు ఆగిన చప్పుడు) అదేంటి? కారొచ్చేసింది. స్టేషన్
నించి అప్పుడే వచ్చేశారా?

హేమ-(ఉత్సాహంతో) అది ఆయన కారు! . . . (ద్వారం దగ్గరికి
పెళ్ళి) అమ్మయ్య వచ్చారు!

గోపా- శేఖరంగారేనే! . . . అనుగో వస్తున్నాడు! ఎందు
కాకంగారు! యిక మరిమాలోకంలోనే వుండవు!

అనుమానం

హేమ-పోరా! మధ్య నువ్వేమిటి! . . . (వెళ్ళబోతుంటే శేఖరం ప్రవేశం) చివరికి వచ్చారే! . . . యిప్పటికి జ్ఞాపకం వచ్చినా? రండి! కూర్చోండి!—అలా వున్నారేం? . . . ఒంట్లో ఎలా వుంది?

గోపా- ఏమిటక్కా- ఆ వడగళ్ళవర్సం? ఒక ప్రశ్నకయినా జవాబు రాకుండా అన్ని ప్రశ్నలా? . . . యిలా వచ్చారో లేనో అప్పుడే మొదలెట్టాలి? వాపం ఎండలో వచ్చాడు చల్లని షర్ట్ తీసుకొస్తూ (వెళ్ళబోతుంటే)

శేఖ- ఒద్దోయ్! యిప్పుడేమీ వొద్దు! అలా కూచో!

హేమ-త్రాగండి! మనసు చల్లబడుతుంది! ఒరేయ్ తమ్ముడూ! నాకూ ఒక గ్లాసు తీసుకొరారా!

గోపా - నీ మనస్సుప్పుడే చల్లబడిందిగా - యింకా షర్ట్ తెందుకు దండగ! (వెళ్తాడు)

హేమ-కూర్చోండి! కూర్చోకూడదా!

శేఖ- ఇప్పుడు షర్ట్ తెందుకు?

హేమ-ఇదేనా నేనడిగినదానికి జవాబు!

శేఖ- జవాబుకేంగాని... ఏం యిలా వున్నావ్?

హేమ-మీరు మహాబావున్నట్టు!...యిన్ని రోజులూ ఇక్కడికి రాకుండా ... ఇంటికి వస్తే కనిపించకుండా ... మాటాడే అవకాశం ఇవ్వకుండా ... తప్పించుకొని దూరంగా వుంటూ యిలా నన్ను శిక్షించడానికి నేనేం నేరం చేశాను? ఏ దోషం చేశాను? యిది న్యాయంగా వుందా మీకు? చెప్పండి! (యేడుస్తుంది)

శేఖ- ఇదుగో హేమా! హేమా! యేమవకు! యేమవకు! చూడూ! నా వేపు చూడూ! కావాలని యిట్లా చేశానని భావిస్తున్నావా?...నీకు బాధ కలిగించే కఠినత్వం నాలో ఉందా?...

హేమ-అయితే మీ రెండుకిన్నాళ్ళూ రాలేదు?...ఎన్ని ఆశలు పెట్టారు? ఎన్ని మాటలు చెప్పారు? ఎన్ని తీయని కలలకు దారి చూపారు?...ఎంత చక్కగా నమ్మించి నన్ను మీ వశం చేసుకున్నారు? యింకా కేనా? యిండుకోసమేనా?...మిమ్ము మీ మాటల్ని నమ్మకొని - నా సర్వస్వం మీరే అని భావించి పూజించినందుకు యిదేనా మీరు నా కిచ్చే ప్రతిఫలం?

శేఖ- నిందించు! తిట్టూ! ఎంత కష్టం కలిగించానో నీలేత హృదయానికి!...ఎంతబాధ కలిగిందో నీకు! ... కసి దీరేటట్టు నిందించు! నిజం! నీ వన్నట్టు హృదయం

అనుమానం

*****

లేని కసాయివాసలా నిన్ను కట్ట పెడుతున్నాను ! నా
మీద కోప మొచ్చిందా ? . . . నేనుచేసింది ఒక్కటే
పొరపాటు ! . . .

హేను-మీ రెండుకు పొరపాట్లు చేస్తాను ?

వేళి- నిజం హేమా ! . . . నిజం చెపుతున్నా - నీలాంటి

దేవతను ప్రేమించడానికి సాహసించడం పొరపాటే !

హేమ-నేనే, దేవతని దేయ్యాన్ని కాను.

వేళి- హేమా ! నీ కాలిగోటిని తాకే అర్హత లేకు నాకు !

నీ పవిత్ర సాంగత్యాన్ని కాంక్షించే యోగ్యత నాకు

లేదు ! నిన్ను భార్యగా చేపట్టడం దైవాన్నే దూసి

చడం అని భావిస్తున్నా-నేను నీకు తగను ! హేమా !

. . నేను దురదృష్టవంతుణ్ణి. యోగ్యతా, అర్హతా

లేకుండా నిన్నెట్లా ఆశించగలను ?

హేమ-ఏమిటా మాటలు ? . . . మీ రేమంటున్నారో

తెలుసా ? మీకు మతి పోయినట్లుంది !

వేళి- నిజం చెప్పావు ! నాకు మతిపోతూవుంది ! ఏమిటం

టున్నానో తెలియడంలేదు ! ఏమీ తోచడంలేదు.

హేమ-మీ రెండుకలా బాధపడ్తున్నా ? . . . అసలు సంగ

తేమిటో నాతో చెప్పకూడదా ? మనసు విప్పి

చెప్పండి ! . . . మీకు పుణ్యముంటుంది !

శేఖ- హేమా! నన్ను మరచిపో! నీవు సౌఖ్యంగావుండు!
నీ ఆనందం ఏ లోకంలో వున్నా నేను సదా
కోరుంటాను.

హేమ- ఏమిటా మాటలు? అవి నన్నెంత బాధిస్తున్నాయో
మీకు తెలుసా? ఎందుకిలా పిచ్చివానిలా మాట్లా
డున్నారు?

శేఖ- నేను డౌర్బాగ్యుణ్ణి హేమా! నావలన నీ జీవితం
నాశనం కాబోతున్నది! నాకంటే అదృష్టవంతుణ్ణి
యింకొకరిని . . .

హేమ- ఏమంటున్నారూ? . . . బావుంది! మీ కర్పించిన
నా మనస్సు ఇంకొకరి కివ్వాలా? మీ రేనా యీ
మాట లంటున్నాను? మీరే నా స్వస్థుల అని
నమ్మకొనున్నానే, ఇంకొకరిని కన్నెత్తి ఏలా చూడ
గలను? ప్రేమించడం అంటే ఏమిటో మీ డగ్గరి
నేను నేర్చుకున్నా . . . అందులోని ఆనందం, వివా
దం, వెన్నెలా చీకటి, అంతా మీ సంగత్యంలో అను
భవించాను. మన ఆత్మలకు ఏనాడో ఏ లోకంలోనో
వివాహం అయిపోయింది! లోకాచారంగా కేపు మన
ప్రధానం జరగబోతుంది! యీ సమయంలో మీ
నోటినించి యీ మాటలా నేను వినేది? ఇవి మీరన
వలసిన మాటలేనా?

అనుమానం

శేఖ- అది కాదు హేమా !

హేమ-అసలు ఏమిటి మీ సంకోచం? ఎందు కిట్లా మీరు మారిపోయారు? మొన్న రామచంద్రాపురం బాబయ్య గాడి పిలవడానికి వెళ్ళినదగ్గర్నుంచి మీరు నాకు దూరం అయిపోయారు. నన్ను దూరం చెయ్యకండి ! మీరు లేచిది నాకు బ్రతుకే లేదు ! యిప్పుడే చెపుతున్నా !

శేఖ- (కళ్ళనీళ్ళతో) నేనూ ఆదౌన్బల్యానికి లొంగిపోయే యిక్కడికి పరుగెత్తుకొచ్చా!...నీకు దూరంగా వుండే శక్తి నాలో లోపించింది! నీవు లేని జీవితం. .

హేమ-(భుజంపట్టి సోఫాలో కూర్చోపెట్టి తనూ ప్రక్కనే కూర్చుని) ఏమండీ! ఏమిటది?...మీరు మనసులో ఏరోదాచుకొని బాధపడుతున్నారు..నన్నూ బాధపడుతున్నారు! ఏమిటది?...నాతో చెప్పకూడదూ? నేనేం పరాయి దానూ?హృదయాలు సంచుకున్నామే..యిలా పాంథలు మాపించడం మంచిదా? నన్ను నమ్మరూ?... చెప్పండి!

శేఖ- హేమా! ఎలా చెప్పేది?...ఏమిటని చెప్పేది...

హేమ- ఏమిటి మీ బాధ? . నానలన ఏమయినా పొరపాట్లు జరిగుంటే.

శేఖ- లేచిపోయి) హేమా! పొరపాట్లా? నీవల్లా? మాటల్తో నన్ను బాధించకు హేమా!

హేమ- సరే! అలాగే కానీయండి!...కాని ఒక్క మాట చెప్పండి మీరు మారిపోయాను! అదిమాత్రం నిజం! మీరు కాదనలేరు! మొనట్లో నామీద మీకుండే అభిమానం కూడా మారిపోయిందా? (శేఖరం చెంపచెబ్బి తగిలినట్టు బాధ పడ్డాడు.) చెప్పండి! మీహృదయం కూడా మీప్రపంచ రసాలాగే మారిపోయిందా? నన్ను దూరంచెయ్యాలనే మీ మనస్సులోవుందా?

శేఖ- (తలవంచుకొని) హేమా! నీవన్న ఆమాధు నాలోవస్తే ఎంతబావుండేది! ఎంతయాతన తప్పి ఉండేది? హూ! హేమా! నీకు తెలియదు! యిన్నిరోజులూ నేనెట్లాంటి నరకంలో బాధపడుతున్నానో! పరస్పర వ్యతిరేక భావాల సంఘర్షణలో ఎంతకుమిలిపోతున్నానో! హృదయానికి మనస్సుకీ శాంతిలేశం లేకుండా ఎంత మధనపడు తున్నానో!

హేమ- అంతబాధతో మధనపడవలసిన అగత్యమేముందీ! అంత అనవసరమేమొచ్చిందీ!

శేఖ- ఎలా చెప్పనూ? ఎలా బోధపర్చగలను? హేమా! నాలాంటి దురదృష్టవంతుడు, నాలాంటి దౌర్భాగ్యుడూ ఈ లోకంలోలేడు!

హేమ- (చేరువకు వెళ్ళి) ఎందుకు మిమ్మల్ని మీరే అలా నిందించుకుంటున్నారు? మీతీరు నాకేమీ అర్థం అవడంలేదు!

అనుమానం

*****

ఏమిటిని నాతో చెప్పకూడదా? ఏమిటి మీరు చేసిన నేరం

శేఖ- నేరం! నేను పుట్టడమే ఒక నేరం! బ్రతికివుండడం యింకొక నేరం! నిన్ను ప్రేమించడం అన్నిటికంటే మించిన నేరం! హేమా! నన్ను మరచిపో! మరచిపో! నీవు ఆశించే ఆనందం, సౌఖ్యం, నేనివ్వలేను! ముమ్మాటికీ అవి గాడ్గిరి నీకు దొరకవు! నామూలంగా నీజీవితం నరకమయం అయి తీరుతుంది!

హేమ- బావున్నాయి మీ మాటలు! కూర్చోండి! కూర్చోని కాస్త స్థిమితపడండి! తర్వాత మాట్లాడాలి... ఎండలోంచి వచ్చినందుకు మతి చలించినట్లుంది! అదుగో చల్లని షర్ట్ తొగండి! (గోపాలం రెండు గ్లాసులలో షర్ట్ తీసుకొస్తాడు. శేఖరం స్థిమితపడడానికి యత్నిస్తూ గ్లాసు అందుకుంటాడు. రెండోది హేమ తీసుకుంటుంది)

హేమ- తొగండి! అలా గ్లాసు పట్టుకొని చూస్తారేమిటి?

శేఖ- (తలవంచుకొని తొగుతూ) నాన్నగారేనీ?

గోపా- రేపు వుందిగా దీని తద్దినం! అందరూ యీ వాళ దిగుతున్నారు! నాన్న స్టేషన్ కి వెళ్ళారు!

శేఖ- మీ అక్కయ్య పుట్టినరోజు నీకు తద్దినం అయినదా?

గోపా- కాకుంటే యింకేమిటండీ?... అనవసరంగా ఎంత ఖర్చో చూడండీ!... యీయిబ్బంది రోజులలో... దీనికోసం చేసే ఖర్చుతో పదోవంతు నాకివ్వకూడదూ?

హేమ- యెందుకూ? లాటరీల్లో తగలెయ్యడానికా?

గోపా- తగలెయ్యడమా? నీకు వేళాకోళంగానే ప్రయోగమే!
నాన్న నాకోడమ్మడి యిస్తే నేను దానికి సరీగ్గా లెక్క
చెప్పాలి!

శేఖ- అవునోయ్! అంత దుబారా అయిపో ఎలాగు?

(ఖాళీగ్లాసు గోపాలం అడుగుకుంటాడు. యినపెట్టెనుండి పెట్టె
బోతుంటాడు)

హేమ- అక్కడెందుకాగ్లాసు అంత కారమా? యిదిగో! యిది
కూడా లోనికి తీసుకో!

గోపా- బాగుంది! అన్నింటికీ నేనేనా? గొప్పచౌకి?

హేమ- పోనీరా! నేనేవెళ్తా! నాన్నచుంస్తే చీవాట్లు నాకవు
తాయి! (గ్లాసులు తీసుకొని లోపలికి వెళ్ళిపోతుంది)

గోపా- శేఖరంగారూ! చాలా కష్టంకలిగించే చూటవిసి రేశాను!

శేఖ- ఏమిటదీ?

గోపా- దుబారాగా నేను ఖర్చుచేస్తున్నానన్నారే! లక్షలు
గడించడానికి ఒకరూపాయి ఖర్చుచెయ్యడం దుబారా
అంటారా?

శేఖ- యిప్పటి కెన్నిరూపాయలయాయి? ఎన్ని లక్షలు గడిం
చావోయ్?

గోపా- శేఖరంగారూ! అదృష్టం అన్నది ఒకటున్నదిగా! అది
కలిసిరావాద్దూ?

అనుమానం

శేఖ- ఏమిటో నీపిచ్చిగానీ... యీ లాటరీలకీ జూదానికీ ఏమీ తేడా నాకు కనిపించదు!

గోపా- నాకో లక్షరూపాయలొచ్చింతర్వాత చూద్దాం మీరే మిటంటారో! ప్రస్తుతం లేనిదీ ఫలితం కానాలంటే ఎలా చెప్పండీ? లక్షలు గడిగిపోనాళ్ళు నాకంటే తెలివైన వారా? ... రెండుసార్లు పుట్టారా? ... నాళ్ళ అదృష్టం పోషించుకొచ్చింది!

శేఖ- మీనాన్నగారికి తెలిసిందంటే నీకూ పోషించుకొస్తుంది అదృష్టం!

గోపా- నాభయం కూడా అదేనండీ... యీలోగా నేగెలిస్తే ఎంతబావుండేది? ... దైనసహాయం లేదేమో అని ఎన్ని దేవుళ్ళకీ మొక్కుకున్నానో తెలుసా? ... చివరికి తిరపతి కూడా నెళ్ళి జుట్టు యిస్తానన్నాను!

శేఖ- పాపం ఆ దేవుళ్ళందరికీ నీమీద అభిమానం లేకపోయింది ఎందుకోయ్ యీ పిచ్చిపనులు? బుద్ధిగా చనువుకోకుండా అటు డబ్బా, యిటు చదువూ పాడు చేసుకుంటూ- జైగా యింట్లో తెలిస్తే చీవాట్లూ చెప్పుదెబ్బలూన్నా!

గోపా- మీకు తెలియదండీ! ఒక్క గెలుపుతో యివన్నీ ఎగిరి పోవూ? లక్షలొచ్చింతర్వాత పీటిలక్ష్యం పంటుంది చెప్పండీ! (కారువొచ్చి ఆగిన శబ్దం) అదుగో! నాన్నగారూ

వచ్చే శారు యీసంకలి నాన్నకి చెప్పకుండునుమా! మీ పుణ్యముంటుంది.

సీత- (హడావుడిగా లోనికి చెమట తుడుచుకొని వస్తూ) అబ్బా! ఏమి ఎంజ! ఏమి ఎండ! అరే! శేఖరం!... ఏం వోయ్! యిన్నాళ్ళూ ఎటు తుఫాను పట్టి పోయావ్? ఏం రా గోపాలం? నేనేమి టన్నాను హేమతో? తప్పకుండా శేఖరం వస్తాడే అని చెప్పలేదా?... చూశావుటోయ్ శేఖరం!... నువు రాలేదని అమ్మా యిది ఒకటే ఏడుపంటే నమ్మ! ఏమిటా రాచ కార్యం బాబూ యీ పరిసరాలకి కూడా రాసీయ కుండా యిన్నాళ్లా పేసింది?

శేఖ- యీ యెండలో ఎక్కడి కెళ్లారు మీరు?

సీత- నేనా?... స్తేషనుకి వెళ్ళాను! మనవాళ్ళు వస్తున్నారగా! గోపాలం! నువ్వెళ్ళి వాళ్ళసామాన్లు దింపించి సర్దించు! వెంకటనారాయణ కూడా వచ్చాడు. అతనికి ఒక గది చూపించు. (గోపాలం యీల వేస్తూ వెళ్తాడు) ఆ! యిదుగో శేఖరం! చూడూ! నీతో ఒక మాట చెప్పాలనుకుంటున్నాను.

శేఖ- ఏమిటండీ?

సీత- (యిటు అటు చూచి) చూడూ! పెద్దవాణ్ణి... నామాట కొంచెం గమనించు!... హేమ అమాయకురాలు!

అనుమానం

*****

బంగారంలాంటిపిల్ల!... ఆశలన్నీ నీమీదే పెట్టుకొని,
నువ్వే సర్వం అని నిన్నే నమ్ముకునివున్నది. తండ్రి
ననే అభిమానంతో నేనిది చెప్పడంలేదు ... నాకు
మీరు ఆనందంగా వుండడమే కావాలి! నేను: కోరేదీ
అదే! రెండు రోజులు నీవు రాకపోయినంతలో అది
ఎంత బాధపడిపోయిందో తెలుసా? అందుకే నీతో
యీ రెండుమాటలూ చెపుతున్నాను!... అమ్మాయి
లేతహృదయాన్ని అర్థం చేసుకొని ప్రసరించమని
కోరుతున్నాను. నీకు తెలియదని కాదు ... కన్న
తండ్రిని... తల్లిలేని లోటు కనిపించకుండా గుండెల
మీద పెట్టుకొని పెంచాను!... తండ్రి మమకారం
అట్లాంటిది! అందుకే యీనా కోరికను అన్యధా
భావించకు!

శేఖ- బాబుగారూ! మీరింత నొక్కి చెప్పాలా? కోమల
మైన హేమ మనస్సు నొప్పించి బాధించాలని నా
కెన్నడూ లేదు! నేను సర్వదా కొరేదీ హేమ
సౌఖ్యమే! హేమ ఆనందమే!

సీత- అవును. నాకు తెలుసును! అయినా అనుమానం
కొండంత బరువుతో మనసులో కూర్చుంది. నీవు
యీ మాట చెప్పావు! నా మనసెంతో తేలిక పడింది!

***** అనుమానం

అదుగో శ్రీనూ వచ్చాడు. యిక యీ యింట్లో
పండగే! యిక్కడే వుంటావుకదూ?

శేఖ- నేనా?

సీత- ఏం? ఉండవయ్యా! అందరూ వచ్చారు! తెల్లవారితే
అమ్మాయి పుట్టిననోజు పండగ! మీ యిద్దరి ప్రధానం
కూడా!... ఉండూ! అ! శ్రీనూ?

డాక్టర్- (బడలికతో) ఏమిటి? ఎందుకా కేకలు! ఏమిటా
పుత్సాహం?

సీత- నీతో చెప్పజేదూ!... శేఖరం రాలేదని హేమ బెంగ
పెట్టుకుందీ అని ... వచ్చాడు ... యిదిగో ... యితనే
శేఖరం... శేఖరం యితను నీకు తెలియదనుకుంటా...
నాకు చిన్నగాటీ మిత్రుడు డాక్టర్ శ్రీనివాసరావు.
M. B. B. S. కేరొందిన Heart Specialist.

(శేఖరం బిత్తెపోయి చూసి తల దించుకుంటాడు. డాక్టరు
బామలు నుడివేసి పరీక్షగా చూస్తుంటాడు)

సీత- మీరు మాట్లాడుండి. వాళ్లేమయ్యారో చూసొస్తా.
ఒరే! గోపాలం (హడావుడిగా నిష్క్రమిస్తాడు)

డాక్టర్- నువ్వేనా? ... ఆనాడు నువ్వేకదూ...

(శేఖరం సిగ్గుతో తలదించుకుంటాడు. ముఖం చేతుల్తో కప్పకుం
టాడు)

అనుమానం

డాక్టర్- ఏమిటి నీ అభిప్రాయం? ఎంతమోసానికి పూనుకు టు గ్నావో తెలుసా?...పోనీ-నామాటమీద నీకు నమ్మకం లేకపోయినా సరస్ శంకరావుమాట మీదకూడా నమ్మకం లేకపోయిందా? నీముఖం చూస్తే నువ్వుంత ద్రోహానికి పూనుకుంటావని నాకు తోచలేదు. అందుకనే నీతో నా హృదయంలోనిమాట చెప్పానుచివరికి...

శేఖ- (బాధతో) నన్ను తీమించండి డాక్టరు గారూ!

డాక్టర్- తీమించాలానిన్నా? నీమూలంగా నిండుబ్రితుకు నాశనమయిపోతున్న అమ్మాయి భవిష్యత్తుని ఆలోచించావా? నీనిజ పరిస్థితిని...

శేఖ- (భయంతో) మీరు వెల్లడిచేస్తారా?

డాక్టర్- ఒళ్లు తెలిసి మాట్లాడు! నేను డాక్టర్ని...నీవిషయం నలుగురిలోవేసి నావృత్తికి నేను ద్రోహం చేసుకోలేను... అందుకనే నీను హెచ్చరిస్తున్నాను. యింతవరకూ నీవెవ్వరినీ అనుకున్నా. ఆనాడు నీకు పరీక్ష చేస్తున్నప్పుడు అది నాకు ఆత్మీయంగా దెబ్బతీస్తుందని కలలో కూడా నేననుకోలేదు. నీ దురదృష్టానికి మాత్రం విచారించాను... కాని యిప్పుడు...

శేఖ- యిప్పుడు? యిప్పుడేమయినా నాకు ఆశ...బ్రితికే ఆశ వుందా...

డాక్టర్- ఏమాత్రం అవకాశం వున్నా నిన్నునిరాశలో ముంచే వాణ్ని కాను నేను... కానీ...

శేఖ- డాక్టరుగారూ! ఏమిటి చెయ్యడం? నేనేంటి చెయ్యాల్సి! మీరు భావీస్తున్నట్లు నేనంత నీచుణ్ని కాను. ఏమిటి చెయ్యాలో మీరే చెప్పండి!

డాక్టర్- యిన్ని రోజులూ యిక్కడికి రాకుండా వున్నవాడివి యీ రోజెందు కొచ్చావ్?

శేఖ- ఎంతో ప్రయత్నించాను యిక్కడికి రాకుండా వుందా మని...నాకు సాధ్యం కాలేదు...ఒక్కసారి ఆఖరి సారిగా ఒక్కసారి హేమను చూచి, మాటాడి వెళ్లి పోనానని...తిరిగి ఏనాటికీ ముఖం చూపించకుండా వెళ్లి పోవాలని వచ్చాను.

డాక్టర్- అంతేనా? అయితే నేను పొరపాటు పడ్డాను...అలాగే నువ్వు చేస్తే...

శేఖ- నిజం డాక్టరుగారూ!...హేనుతో చివరిసారిగా సెలవు తీసుకుందామనే యీనాడు వచ్చాను! నామీదవృథా ఆశలు పెట్టుకోవద్దని, నన్ను తుమించమనీ...తుణతుణానికి మరణానికి ఎదుగుచూసే నాకోసం తన జీవితం నాశనంచేయ వీలులేదనీ...చెప్పడానికే వచ్చాను!

అనుమానం

డాక్టర్ - చెప్పావా?

శేఖ - (తల ఆడిస్తూ) లేదు... ప్రయత్నించాను. ఎంత ప్రయత్నించినా చెప్పలేకపోయినాను! ఎలా చెప్పగలను? హేమ కన్నీరు చూచినంత మాత్రానే నానిర్ణయం ఎగిరిపోయింది! నానిశ్చయం కరిపోయింది! డాక్టరుగారూ నేనెంత బాధపడున్నానో మీకు అర్థంకాదు! నా మనస్సులోని యీ తీవ్రసంఘర్షణవల్లనయినా ఈ పాడుబబ్బు అధికమై ఆఖరిగడియ సమీపించితే ఎంతో హాయిగా వుండేది!

డాక్టర్ - అదంతా నాకనవసరం! హేమ నాకు ఆత్మీయురాలు! నాకశ్చముందే దాని బ్రతుకు ఎడారిగా పాడయిపోతుంటే చూస్తూ ఊరుకోలేను! హేమ సుఖాన్ని ఆనందాన్ని కాక్షించే నీవు మాత్రం ఎలా ఒళ్ళుకోగలవ్? యింత చిన్నతనంలో హేమని పిథవగా చెయ్యడానికా నీవామెను పెళ్ళిచేస్తోవుడండ? నీతర్వాత, అది ఒంటరిగా ఎవరికోసం బ్రతకాలి?... ఎందుకోసం బ్రతకాలి?

శేఖ - నిజమే!... డాక్టర్ గారూ! ఒక్కక్షణం నన్ను విడిచి హేమ వుండలేదే! ఎలా విడిచి దూరం చెయ్యగలను? ఎంత దుఃఖిస్తుంది! ఎంత బాధపడుతుంది?

డాక్టర్ - తాత్కాలికంగా కొంత దుఃఖించడం జీవితమంతా ఏడ్చే కంటే నయంకాదూ? ... నీమీదవున్న వ్యామోహం

కొద్దీ కొన్నాళ్ళు బాధపడ్తుంది. ఆతర్వాత క్రమంగా
మరచి పోతుంది! కాలం ఎలాంటి గాయాన్నయినా
మాన్వేస్తుంది...

శేఖ- డాక్టర్ గారూ! హేమ నాక్కా! ఆమెతప్ప నాకీ
ప్రపంచంలో అన్యంలేను! ... ఏదీచి నెళిపోమంటూరా?

డాక్ట- త్యాగంలో మహత్త్వమైన ఆవర్ణం ఉంది నాయనా!
మనం ప్రేమించే వారితోనం, వారి సౌఖ్యంతోనం, వారి
ఆనందంతోనం మనం త్యాగం చెయ్యాలి! చేసితీరాలి
అలా చెయ్యలేకపోతే మనది ప్రేమే అనిపించుకోదు!
అది స్వార్థపూరితమైన వ్యామోహం!

శేఖ- నిజం! ... నేను స్వార్థపరుణ్ణి! ... లేకుంటే యీ బల
హీనతకు లోనయి హేమ అనూయక హృదయాన్ని
షిజీవితాన్ని బలికోరుతానా? హేమ బాగుండాలి!
సదాసుమంగళిగా వుండాలి! నామూలంగా హేమ
దుస్సహమైన వైధవ్యసరకంలో యునిగిపోతే స్వర్గంలో
వున్నానా ఆత్మకి శాంతి ఉండదు.

హేమ- (వెనకనుంచి వచ్చి నవ్వుతూ) ఏమి టేమిటి? బాబాయ్ గారికో
అప్పుడే చెప్పేస్తున్నారా?

డాక్ట- ఏమిటమ్మా?

హేమ- యీమధ్య వచ్చిన కొత్తజబ్బు సంగతిగాని చెప్పాను
న్నారేమో అని...

అనుమానం

డాక్టర్ - కొత్తజబ్బా?

హేమ - నచ్చిందిలేండి! కంటికి కనిపించకుండా తప్పించుకోవడం, అగ్రంపరంలేని పరాకుకవిత్వాలు మాట్లాడడం, ఏనో పాపం బాధపడ్తున్నట్టు శ్రమపడడం...

డాక్టర్ - అలాగా... ఆజబ్బులకి నాదగ్గర మందులు లేవమ్మా. అన్నట్టు అమ్మాయ్! హేమా! నాదొక సందేహం తీరుస్తావా?... ఏం? అడిగేదా అబ్బాయ్?

శేఖ - (భయంతో) ఏమిటీ? ఏమిటమగుతారు?

హేమ - ఏంటది బాబయ్యా!

డాక్టర్ - ఏదయినా ఒక కార్యం చెయ్యడంవల్ల బాధపడవలసి వస్తే, చేసి తాత్కాలికంగా బాధపడడం మంచిదా? చేస్తే ధైర్యంలేక అందువల్ల బ్రతుకంతా బాధపడడం మంచిదా?

హేమ - ఏం? ఎవరిని ఆపరేషన్ చేస్తున్నారు మీరు? ఆపరేషన్ చేసేముందు మీరనే మాటలివేగా?

డాక్టర్ - కాదమ్మా! నీ అభిప్రాయం చెప్పు!

హేమ - ఎవరైనా, లోకంలో తాత్కాలికమైన బాధనే ఎన్నుకుంటారు!

శేఖ - లోకంలో మాటకాదు హేమా.. నువ్వే చెప్తావా?

హేమ - నేనయితే మాత్రం-లోకన్యాయానికి విరుద్ధంగా వెళ్లాలని వుందా?

డాక్టర్- ఏం? చూశావా?...నేనేమన్నాను?

హేమ- మీమాటల్లో అసలు నేనొచ్చినపని మరచిపోయాను!
బాబయ్యా! మిమ్మల్ని నాన్నపిలుస్తాన్నాను... అదుగో
యిక్కడికే వచ్చేశారు...

స్తీతా- (ప్రవేశిస్తూ) నేనుకొంటునేవున్నా యిక్కకొస్తే సర్వం
మరచిపోతావు ఏం మంత్రం వేసేవయ్యా నీయిల్లు
బంగారంగానూ! వెళ్ళుమూ! నెళ్ళు! కాఫీ ఫలహారం
యివేమీ చూడడంవుందా? శేఖరం ముఖం చూస్తూ
కూర్చుంటే మాకమవులు నిండిపోతానూ? పోనీ నువ్వు
వెళ్ళవయ్యా! (అంతేఖరం తోస్తాడు)

హేమ- ఏమిటి నాన్నా! మీవేళాకోళాలూ!...

స్తీతా- కాదే! నామాట అబద్ధమా? యింతకు మునుపు నీము
ఖం ఎలావుండేది? శేఖరం రాకతో ఎలామారిపోయింది.

హేమ- పోండి! (హేమలత శేఖరం యిద్దరూ లోనికివెళ్తారు)

స్తీతా- (నవ్వుకొంటూ) పిచ్చితల్లి! భగవంతుడా లోకంలో ప్రేమ
అనేది ఎంత విచిత్రమయినదిరా బాబూ! (వెంకటనారాయణ వస్తాడు) రా! రావోయి వెంకటనారాయణా!
కూర్చో! కూర్చో! అనుమానం ఏమీవద్దు! మనలో
బేధాలులేవు!

వెంక- అలాగేసార్! అయినా నాకోసం ప్రత్యేకంగా ఒక గది పెంచుకు సార్? ఏ మూలనాసంచి పడేసినా రోజు గడిచిపోతుంది!

సీతా- ఆపిచ్చిమాటలేనద్దు! యిక్కడవేమీ పనికిరావు! ఏమిటోయ్! శ్రీమా! ఏమిటలావుంది ముఖం! ఏమిటాలో చిస్తున్నావ్? వాళ్ళంటే ప్రేమ ప్రవాహంలో కొట్టుకుంటున్నారు! నీకేమయిందోయ్? ముదిరిన బెడకాయలా...

వెంక- అడ్డొచ్చాననకండీసార్! ప్రేమ మహా చెడ్డదిసార్! ఆడా మగా, చిన్న పెద్దా ఏతేడాలు లేవండీ!

సీతా- (పెద్దగా నవ్వుతూ) వెంకటనారాయణా! యిన్నేళ్ళూ దగ్గిరేవుంటూ మావాడినోయింటి వాడిగా మార్చలేక పోయావు! ఊ! నిన్నని ఏంలాభం?...వీడిచుడుట కళ్యాణ రేఖలేదు! పాపం!

డాక్టర్- సీతారాం! నాసంగతి వాదిలేయ్! కావలిస్తే నీదగ్గిరికే వస్తాలే పిల్లని చూసిపెట్టమని!...

సీతా- యిప్పుడు నీకెవరిస్తారోయ్ పిల్లని?... ఏదో నాలాంటి నయసుమళ్ళి పళ్ళురాలిన పసిపిల్ల వస్తేరావాలిగాని వెంకటనారాయణా! మేం చదువుకుంటున్న రోజుల్లో మాక్కాసులో...

డాక్టర్ - యిదిగో సీతారాం?

సీతా - చూశావా ఎలా తుళ్ళిపడుతున్నాడో! వీడు ప్రేమంటే ఏమిటో తెలియని అమాయకుడను కుంటున్నావేమిటి? కొంపతీసి! నేను చెప్తాను!

డాక్టర్ - చాలించవయ్యా!

సీతా - ఉండవోయ్! అదేం రహస్యం కాదుగా! అందరూ విననీ!... వెంకటనారాయణా! మాక్లాసులో మేరీ అని ఒక కిరస్తాసీపిల్ల వుండేది! అది పీణ్ని పాపం మూడు చెరువుల నీరు త్రాగించి మరీ విడిచిపెట్టింది! ఆదెబ్బ యీనాటికీ తట్టుకోలేక చస్తున్నాను మనవాడు! అందుకే అంతవిరక్తి!...

డాక్టర్ - విరక్తిరేదు-పాడూలేదు... ప్రేమ అనేది మనోదౌర్బల్యం! ఆత్మవంచనకూడా! అమాటలు వాస్తవిక జగత్తులో అర్థంలేని వ్యర్థపదాలు! పిచ్చికూతలు! ఎందుకూ చెందని మాయమాటలు!

సీతా - (చప్పట్లుకొడుతూ) Hear! Hear! డాక్టర్ శ్రీనివాస గారు M. B. B.S. The Famous heart Specialist గారి అమూల్య అభిభాషణలు ప్రేమమీద అపూర్వకరమైన అభిప్రాయాలు!
(గోపాలం వస్తాడు)

అనుమానం

గోపా- ఫలహారానికి అక్కరమృంటుంది నాన్నా!

సీతా- అప్పుడేనా చూశారా ప్రేమభావం యిలా వెళ్ళిందో
లేదో అలా అన్నీ తయారైపోయాయి! గోపాలం!
వెంకటనారాయణకి ఏంకావాలో చూడూ! రావోయ్
నాయకుడా! (అని శ్రీనివాసరావుని తీసుకొని సీతారామచ్యూ
లోనికి వెళ్తాడు)

గోపా- స్నానం చేస్తావా?

వెంక- అబ్బే! యిప్పుడెందుకుసార్! అక్కర్లేదు! మీతో ఒక
విషయం చెప్పాలిసార్!

గోపా- ఏమిటది?

వెంక- చెప్తానుసార్! చెప్తాను! చూశారూ-ఆమారాష్ట్ర రంగ
లాల్ మహాదుర్మార్గుమనార్! చాలా చెడ్డవాడుసార్!!

గోపా- వాడి మంచిచెడ్డలో మనకేంపని

వెంక- అంతేననుకోండి! కాని! వాడిదగ్గర మీరెందుకు అప్పు
చేశారుసార్?

గోపా- అప్పుచేస్తే...తీర్చనేమిటి?

వెంక- యెప్పుడు?

గోపా.. తొందరేమిటీ. ....వడ్డీ యిస్తానుగా!

వెంక- నాడు నిప్పుతొక్కున కోతిలా చిందులు తొక్కుతు
న్నాడు!

గోపా- వాడెప్పుడూ అంతేలే!

వెంక- మాతో కూడానే వచ్చాడుసార్ !

గోపా- ఎవరు...రంగలా లే! యీ ఊరొచ్చాడా!

వెంక- అవునుసార్!

గోపా- చంపేశావ్! కొంపతీసి నాన్నగారితో చెప్తాడేంటి?

వెంక- అందుకే వచ్చాడుసార్

గోపా- నీవు వాడితో మాట్లాడావా!

వెంక- చాలా చెప్పిచూశానుసార్ వినేస్థితిలో లేడుసార్!
ఉన్నపాళంగా డబ్బుకట్టకపోతే నాన్నగారితో కలిసి
మాట్లాడతాడట!

గోపా- కడ్తానయ్యా! కడ్తాను! కట్టక నేనేం పారిపోతానా! ...
ఏదీ నేనింకా గెలవలేదే! అటు ఆడబ్బు అందిన తక్షణం
లోనే వీడిబాకీ అణాపైసల్తో జమకడ్తాను! వాడిడబ్బు
నాకెందుకు? యీసారి ప్రైజెంతో తెలుసా?...మూడు
లక్షలు! నీపేరునా ఒకటి పంపించానే! వెధవ-ఆమారవాడి
గాడి పేరునా ఒకటి పంపించాను తెలుసా?

వెంక- వాడికంతా మొత్తం నాలుగువేల ఆరువందల యిరువై
ఆరు రూపాయల చిల్లర యివ్వాలట!

గోపా- ఆ! అంతకాదే! అదేమిటి? వాడునాకిచ్చినది రెండువేలే
అదీ దపదఫాలుగా తీసుకున్నాను.

అనుమానం

*****

వెంక- ఏమోసార్! ఆ మార్వాడీచేతిలో ఎందుకు చిక్కుకున్నానుసార్! ఆగోతిలో ఎందుకుదిగారు?

గోపా- బావుందోయ్ నీమాట! నాన్నగారికిచ్చే రెండునండలూ నాఖర్చులకే చాలకపోతుంటే నాకు లాటరీలకు డబ్బేదీ?

వెంక- ఎందుకొచ్చిన దండగఖర్చులండీ యివి?

గోపా- నీకలాగేవుంటుందిలే! అందీ అందకుండా ఆటలాజే అదృష్టం సంగతి నీకెలా తెలుస్తుందీ?

వెంక- మీనాన్నగారికి తెలిస్తే యింకేమయినా వుందీ? మీతో మరీ మరీ చెప్పమన్నామ ఆ రంగలాల్! తెల్లవారేసరికి తనడబ్బు జమ యివ్వకపోతే నాన్నగారితో సంగడిస్తానన్నాడు.

గోపా- చంపేశాడే! యిలా గొంతుమీద కూర్చుంటే...

వెంక- అదొకటి! ఆ చంద్రమృతి మీకెక్కడ దాపురించింది సార్! ఉట్టి రోగాలపుట్ట! నిన్న ఏకంగా ఆస్పత్రికే వచ్చేసింది మీకోసం! మీ బాబయ్యగారి కంటబిడ్డందేమో అసి భయం వేసింది!

గోపా- ఎందుకొచ్చిందీ?

వెంక- మీరు చెప్పకా చెయ్యకా వచ్చేశారు! మీరు కనిపించలేదని... నేనేం వివరాలు చెప్పలేదు-ఘాటుగా చీవాట్లు పెట్టి పొమ్మన్నాను!

గోపా- దాని సంగతికేమొచ్చిందిమ్మను? ... యీ మార్వాడీ
వెధనని ఎలా తప్పించుకోడం? నాకేమీ తోచడంలేదు
ఏమిటిచెయ్యడం వెంకటనారాయణా!

వెంక- ఏంచేస్తారుసార్! కాళ్లావేళ్ళాడడి తాపీగా యిస్తానని
బ్రతిమాలండి! గోకులవిలాస్ హోటల్లో దిగుతానని
అన్నాడు! వెళ్ళి స్వయంగా మాట్లాడండి! వాడిక్కడి
కొస్తే నానా గల్లంతు అవుతుంది!

గోపా- రేపు తెల్లవారితే యింటినిండా జనంవుంటారే! ...
స్నేహితులూ, బంధువులూ... వాడు ఆలోచించుకొనే
వచ్చినట్టున్నాడు! పరువుతీసి బజార్లో వెయ్యాలని వాడి
అభిప్రాయమనుకుంటా!

(హేమ 'జిలిబిలిపున్నమ' Hum చేస్తూ వస్తుంది. గోపాలో
కూలబడిపోయిన గోపాలంని చూస్తుంది)

హేమ- ఏమిటా! ఆ ఆలోచనలూ! ఫలహారం తీసుకోవా?...
వెంకటనారాయణా! ఫలహారానికి వెళ్ళూ-వెళ్ళా! వెంక
టనారాయణ్ణీకూడా తీస్కొళ్ళూ.

(గోపాలం, వెంకటనారాయణ వెళ్తారు హేమ ఉత్సాహంగా
వుంటుంది కిటికీలోంచి గోటలానికి చూస్తుంది అద్దంమూచి తల
సవరించుకుంటుంది Hum చేస్తుంది క్రమంగా "తన్మయంతో
పాడ్తూ అనుగుణ్యంగా నాట్యం చేస్తూంది")

జిలిబిలి పున్నమ నేడుగదా-లే
 వలపుల వెన్నెల విరిసెగదా ||జి||
 నా హృదయా కాసములోన సదా
 నాప్రేమ శశాంకుడె నిలిచెగదా ||జి||
 ఆనందపు టందెల సొదడులే
 నాడెందములోపల చిందెగదా ||జి||
 ఈ అందము యేనన ప్రేమసుధల్
 నవనందన సీమలవిందుగదా ||జి||
 యీరోజూ యీరోజే విరబూచెగా
 యీరోజే నారాజూ ననుజూచెగా ||జి||
 మదిలో ఊయెలలూగెనే కోరికల్
 ముదమార యిలపాడెనే కోకిలల్ ||జిలి||

‘జిలిబిలి పున్నమ నేడుగదా’

పాట పూర్తవుతుంది తెరజూర్తుంది!)

మూ డ వ దృ శ్యం

(రెండవ రంగంలోనిదే గది : రాత్రి పదకొండు దాటింది. ఎలక్ట్రిక్ దీపం వెలుగుశూటించి, కిటికీలోంచి, కొబ్బరితమల సంగుల్లోంచి చంద్రుడు కనిపిస్తుంటాడు. కిటికీదగ్గర వెన్నెలలోనికి చూస్తూ హేమ నిలబోతుంటుంది. సోఫాలో తల పట్టుకొని శేఖరం కూర్చోనుంటాడు. తెరలేచేటప్పటికి హేమ చిలిపిగా శేఖరం దగ్గరి కొస్తుంది.)

హేమ- అదేం? అలా వున్నారేం? తలనొప్పిగా వుందా?... ఒక్కసారి యిలానచ్చి చూడండి! ఎంత ప్రశాంతంగా వుందో రాత్రి! ఎంత హాయిగావుందో వెన్నెల! (సోఫాలో శేఖరం ప్రక్కనే కూర్చొని) ఎందుకొచ్చిన దీపాలివి చెప్పండి! ఆ చందమామముందు దిప్తిపిడ తలుకాదూ!...లోకం ఏమనుకుంటుందో అని భయ పడుతున్నా కాని ... నా కేమిటి చెయ్యాలనివుందో తెలుసా!

శేఖ- (తలెత్తి) ఏమిటి!

హేమ- యీ దీపం ఆర్చేసి, చీకట్లో, ఆ చంద్రుని చూస్తూ కూర్చోవాలనుంది!

శేఖ- సరే! అలాగే కూర్చో! నేను వెళ్ళిపోతాను! ఒంట్లో ఎలాగో వుంది!

హేమ- (ఆతురతో) ఏమయింది? బాబయ్యగార్ని పిలిచేదా?

అ ను మా నం ~~~~~

శేఖ- అబ్బే! అక్కడేమి... ఏదో ఆలోచనలు! ఆలోచనలు!

తల తిరిగిపోతున్నట్టు భ్రమ!

హేమ- ఎందుకలా ఆలోచిస్తారు? నాకుమాత్రం ఆలోచనలు లేననా? నిజానికి ముళ్ళమీద వున్నట్టుగది నాకు...

ఎప్పుడు తెల్లవారుతుందా అని...

శేఖ- ఎప్పటికీ అసలు తెల్లవారకుండా, యిలాగే రాత్రిగా వుండిపోతే...

హేమ- అబ్బే! ఎంతాశ? చాలా పెద్దకోరికే!

శేఖ- కాదు హేమా! తెల్లవారడం అంటే ఒకరోజు గతించి పోయిందన్నమాట! ఒకరోజు మనజీవితంలోనుంచి జారిపోయిందన్నమాట! చావునోటికి యింకొంచెం దగ్గిరిగా వెళ్ళామన్నమాట! ఒకరోజు...

హేమ- చాలా లెండి మీమాటలు! మీకు వేదాంతం తలకెక్కినట్టుంది యీమధ్య! ఏమిటామాటలూ! మనం చలనం లేని రాళ్ళూ రప్పలం కాంకదా! కలకాలం ఒక్కలాగే నిలిచిపోడానికి!... లెండి! యిక్కడంటే మీకిట్లాగే వుంటుంది! అలా తోటలోనికి వెళ్ళొద్దాం రండి! మీ మనస్సు ఆవెన్నెల్లో చల్లబడుతుంది!

శేఖ- చాలా రాత్రయిపోయింది! యిప్పుడు తోటలోనికి వెళ్ళడం?... నద్దు! వెళ్ళిపడుకో! తెల్లవారితే పాపం బోలెడు పనులున్నాయి నీకు!

హేమ- నిద్రావడంలేదు! అందుకనే యిక్కడికొచ్చాను!

శేఖ- ఎవ్వరైనా మనల్నిచూసి ఏమయినా దురభిప్రాయ పడగలరు!

హేమ- ఏమిటనిశ్చ... చెప్పండి! చెప్పరేం?

శేఖ- నీపంతంనీదేకదా!

హేమ- అదికాదండీ! మనం ఏంతప్పుపని చేశామనీ? యింతకీ యిప్పుడెవరున్నారూ ఎలాంటి అభిప్రాయపడడానికైనా పగలు మనం మాటాడుకోవడంలేదూ? మన యిద్దరీ ఒకటరిగా వొదిలి ఒక్కొక్కప్పుడు అందరూ వెళ్ళిపోవడంలేదూ! అది తప్పుకాదూ? యిప్పుడు మనం యిక్కడుండడం నేరం అవుతుందా? యింతకీ నాన్నగారికి మన మీద నమ్మకంవుంది! యితర్లలక్ష్యం మనకేల?

శేఖ- బావుంది నీవాదన!

హేమ- వాదనకాదు... నేను ఏతప్పు చేయడంలేదు! అది నాఆత్మకి తెలుసు! ఒకరికి సంజాయిషీ యిచ్చేకర్మనాకెందుకూ?

శేఖ- ఆ! సంజాయిషీ యిమ్మని నీకడుగుతాను!

హేమ- మీతో నేను వాదించలేను! మీభావం నాకు తెలుసు! నన్నెలాగయినా తప్పించుకోవాలని మీరు చూస్తున్నారు! మనపటిలా మనసువిప్పి మాట్లాడలేను!

అనుమానం

కావాలని నన్ను బాధపెట్టున్నాడు, మీ మాటలూ, మీ చేతలూ అన్నీ నన్ను బాధపెట్టుచాయి. సాధ్యా హ్నం మీతో వివరంగా మాట్లాడే అవకాశం దొరక లేదు. యిప్పుడు యీ ఊణాన్ని పోగొట్టుకోలేదు!

మీ రెండు కిట్లా నన్ను ఏడిపిస్తున్నారో చెప్పివీరాలి!
శేఖ- హేమా! నీ కెందుకా పిచ్చి అనుమానం?

హేమ- అనుమానమా? ప్రత్యక్షంగా అనుభవిస్తున్నదానినే అనుమానం అంటారా? మీ హృదయాన్ని అడగండి; మీ మాటలలో నిజముందేమో! నా ముఖం చూసి ఒట్టువేసి చెప్పండి; మీరు నిష్కలంగా మాట్లాడు తున్నారా? చెప్పరేం? చెప్పరేం? నాకు తెలియ దనుకున్నారా? నాకు తెలుసు? మీ రేనో! దాస్తు న్నారు!

శేఖ- హేమా! హేమా!

హేమ- అవును దాస్తున్నాడు! ముమ్మాటికీ నిజం! చూడండి రేపు మసిద్దరి జీవితాలు ఒకటిగా నిర్ణయించే ప్రధాన దినం! ఆ దినంకోసం యిన్నాళ్ళూ కలలుకంటూ తపస్సుచేశాం! ఆ దినంకోసం అంతా లేచి ఆశతో ఆత్మ తో వేచియున్నాం. ఆ పవిత్రముహూర్తం సమీ పిస్తుంటే మీరు యిలా మారిపోయి నాకు దూరం అయిపోతున్నారేం?

*****

శేఖ- లేదు ! లేదు ! హేమా ! లేదు ! నీవు నన్ను అపార్థం చేసుకుంటున్నావు ! నేను ! నేను ...

హేమ- ఎందుకలా మాటలకోసం నెమక్కుంటారు ? మీసం దేహంలోనే కనిపిస్తోంది మీ అయిష్టత ! నిజం చెప్పండి ! దేవునిముఖంజూచినామీద ఒట్టేసి చెప్పండి ! ఎందుకు మీరు మారిపోయారు ? ... చూడండి ! మీకు యిష్టం లేని పని బలవంతంగా నేను చెయ్యించగలనా ? చేయమంటానా ? చెప్పండి ! నామీద మీకు మొదట్లో ఉన్న అభిమానం మారిపోయిందే, నేను మీకు ఏమీ కాకపోతే మీకు నేను బరువూ భారంగా మారిపోతే యిప్పటికేమీ మించిపోలేదు ! మిమ్మల్ని నిర్భంధించను ! ఏమీ అడ్డుచెప్పను ! మీరు నా కిచ్చిన మాట మీద సిలబడమని బలవంతం చెయ్యను !

శేఖ- హేమా ! చాలు ! చాలు ! ఎందుకిలామాటలతో నన్ను చంపుతావు ? ... ఇది ధర్మంకాదు ! నేనేం పాపం చేశాను ! భగవంతుడా ?

హేమ- ఎందుకా అనుతాపం ? నేడు నిజం చెప్తున్నాననా ? రేపే ఆ తతంగం కాస్తాపూర్తయినతరువాత విచారికచీ ఏంప్రయోజనం ? మీలో మీరు చింతిస్తూ కొనవిరిగి బాధపడుంటే నా కెలావుంటుందో ఆలోచించారా ?

అనుమానం *****

మనస్ఫూర్తిగా మీకు ఏమిటి చెయ్యాలనుందో అది చెయ్యండి! నేనేమీ అభ్యంతరం చెప్పను.

శేఖ- హేమా! యివి నీ హృదయపూర్వకంగా చెవుతున్నావేనా? చెప్పు! నిజంగా యీ మాటలు నీ హృదయం లోంచి వస్తున్నవేనా?

హేమ- హృదయం! ఎవరికి కావాలి నా హృదయంసంగతి. పామహృదయం! యిల్లాంటి పిరికిహృదయం ఏమయి పోతేనేం? కావాలిసినదే! ఏ జన్మాన ఎవరికి కలిగిందన....

శేఖ- హేమా! ఏంటామాటలూ! ఉద్రేకంలో విచక్షణ మరిచిపోతున్నావ్! ఎన్నిసార్లు చెప్పాను. అహర్నిశాలూ నీ కోసం నీ ఆనందంకోసం, నీ క్షేమంకోసం నేను తపిస్తూ తపస్సు చేస్తున్నానని - ఎన్నిసార్లు చెప్పాను! నీ కర్థంకాదు హేమా! నా బాధ నీ కర్థం కాదు!

హేమ- ఆ! ఎందుక్కాదు? మీ తీరు చెప్తుందిగా!

శేఖ- హాస్యంకాదు హేమా! నీకు ఆణుమాత్రం దుఃఖం కలిగితే నేను భరించలేను. నీవేమాత్రం కష్టపడినా నేను సహించలేను! నేను సర్వదా కోరేది నీ క్షేమం, నీ ఆనందం! నీ సుఖం! యింతకంటే వేరెంకేమీ నేను

చెప్పలేను! నా మాటలు నమ్ముతావా? నమ్ము...
సన్నింక వేధించకు!...

హేమ- సేను వేధిస్తున్నానా? నిజంగానా? చూశారా నాలో
ఎంత స్వార్థంవుందో? ఎంతసేపూ నా సంగతే కాసి
మీకష్టాన్ని గమనించ లేదు కదూ! నా బాధ, నా సొద,
నా గొడవ అంతా నా దేతప్ప మిమ్మల్ని అర్థంచేసుకోడా
నికి కూడా ప్రయత్నించ లేదు అవును! ఉమకు మోతు
తనంతో, ఉక్రోశంతో మీకు బాధ కలిగించాలనే అను
కున్నాను! తెలియక చేసిన అపచారం! క్షమించండి!
క్షమించరూ! కోపమా!

శేఖ- పిచ్చిదానా! యింతలోనే అనుతాపమా? నా సర్వం నీ
అధీనంచేసుకున్నావు! నీమీద నాకా కోపం? ఏమనడా
నికైనా నీకు సంపూర్ణధికారం వుంది!

హేమ- వద్దు బాబూ! వద్దు! నాకంత పెద్ద అధికారం
అక్కర్లే. మీ పాదాల చెంత ఆచటి చోటిస్తే చాలు!
వేరేయింకేమి అక్కర్లేదు! అంత మాత్రానికే మీరింత
బేరాలాస్తున్నాడు!

శేఖ- ఛా! అదేమీ లేదు! చాలా త్రయిపోయింది! వెళ్ళి
పడుకో!

హేమ- మీరొ?

అనుమానం

*****

శేఖ- నాకేం? యీసోఫాలో యీరాత్రిగడిపేస్తాను!

హేమ- నిద్రొస్తూవుందా? యిప్పుడెలావుంది తలబాధ?
కొంచెం రాసేదా?

శేఖ- ఒద్దు! ఒద్దు!

హేమ- ఎందుకాకంగాను? నేనేం భూతాన్నా?

శేఖ- ఛా! ఛా! ఏంటామాటలు?

హేమ- అలాతోటలోనికి వెళ్దారానూడదూ? రండి ఒక్క
రెండునిముషాలు వెన్నెలలో చల్లగా...

శేఖ- యీవేళప్పుడు తోటలోనికా? నీకేమయినా మనిషో
యిందా? పురుగుపుట్రావుంటాయి.

హేమ- తోటలోకాదు మీమనసులోవున్నాయి! తెల్లవాకే
దాకా మినుగురుల్ని తారల్ని లెక్కబెట్టూ తోటలో
గడిపిన రాత్రులు మరిచిపోయారు! మంచుతోతడిసిన
గరికలో ఎన్నిరాత్రులు మనంగడపలేదు? యీవేళేనా
పురుగుపుట్రులు. అడ్డునచ్చాయి? ఎందుకానాకులు!
రాననిచ్చే పోయిందానికి!

శేఖ- నాకు నిద్రవస్తున్నది!

హేమ- అదృష్టవంతులు! యీవేళనాకు నిద్రదేవత దూరం
అయిపోయినట్టుంది! యీవొక్కరాత్రిగడిస్తే రేపు-
ఆనుభవమధుముహూర్తంతో మనయిద్దరికీ ఎన్నటికీ
తెగని బంధం ఏర్పడుతుంది! మీమీదనానూ! నా

***** అనుమానం

మీద మీకూ ఎన్నటికీ తెగని అనుబంధం! చివరికి
మరణం మనమధ్య నిలిచినా తెంచలేని శాశ్వత
సమ్మంధం!

శేఖ- నిజం! అవును నిజం. నిజంచెప్పావు హేమా! మరణం
మనమధ్యనిలిచినా తెంచలేని శాశ్వతసంబంధం! రేపు
రేపే ఆబంధానికి ఆకారం ఏర్పడుతుంది? రేపు?

హేమ- అందుకని యీమిగిలిన రెండుఘడియలూ యీకొద్ది
క్షణాలూ స్వేచ్ఛగావుందామని మీకుందా! పోని
లెండి! అలాగేవుండండి! రండి తోటలోనికెళ్ళివద్దాం.

శేఖ- వద్దు! హేమా! వద్దు! నామాటవిను! నిద్రలేకపోవడం
వల్ల ఎలాబరువెక్కి గులాబీ రేకుల్లావున్నాయో నీ
కళ్ళు!

హేమ- చాలెండి మీవర్ణన! నిద్రలేకకాదు... ..

శేఖ- యింకా నామీద కోపంవుందా హేమా!-లే!... పద!
వెళ్ళిపడుకో! (రేస్తాడు-హేమని ద్వారంవేపు తీస్కెళ్తూ)
వెళ్ళు ఏకలలూ ఏకలతా లేకుండా హాయిగా నిద్రపో!
వెళ్ళు!

హేమ- అబ్బ! ఎంత కఠినాత్ములండీ మీరు! మీగదిలోనికి
మీరు వెళ్ళరా?

శేఖ- అక్కడికి వెళ్లే ఓపికలేదు!

అనుమానం

హేమ- నేను సాయం వస్తానన్నానుగా!

శేఖ- అబ్బ! వెళ్ళమంటే!

హేమ- సరే! ఆజ్ఞ! రేపట్నుంచీమాస్తా ఎలా నన్ను ఒంటరిగా
తరిమేస్తారో! ... కష్టకోడానికీ శాలువా తెచ్చిస్తా (హేమ
వెళ్తుంది ద్వారందాకా హేమను సాగనంపి తిరిగొచ్చి బరువుగా
సోఫాలో తలపట్టుకొని కూలబడ్డాడు! నిర్ధారణకొచ్చి లేచి
ద్వారంవేపు వెళ్ళబోతాడు.)

* నే ప ధ్య గీ తం *

స్త్రీ-కంఠం- ఆగుమోయీ పరానీ! ...

పురుష- సాగుమోయీ తెరువరీ!

స్త్రీ- సారిపోకోయీ పరారీ ...

పురుష- సాగిపోవోయీ తెరువరీ!

స్త్రీ- ఊరువిడిచి దూరముగా, పరపంచల భారముగా
నిరాశల పరంపరలోనలిగే బ్రతుకేలనోయీ! ఆగు!

పురుష- సుడిగాలి పొడతగిలి
తొడిమవీడిన ఫలము
తొడిమతో కడసారి నుడివిపోతుందా?||

స్త్రీ- సరివారల మరియాదల పరివారపు గురుభారపు
టురిలో ఊపిరి తిరగక విరక్తితో పరుగెత్తకు||ఆగు||

అనుమానం

పురు- చిత్తస్వాతులు కలిసి
హతుకొన ముతైపు
చిప్పలో రాలింది చినుకొక్కటి-
ముతైమె మున్నీట మునిగిపోయేనాడు
చిప్పతో కడసారి చెప్పిపోతుందా ||సాగు||

స్త్రీ- ఆగుమోయీ పరారీ!

శేఖరం సందిగ్ధంలో ఊగులాడ్తూ - ద్వారంవేపు వెళ్ళబోతాడు.
హేమలత శాలువతో యెదురౌతుంది.

హేమ- యేమిటి యెక్కడికి వెళ్తున్నారూ?...

శేఖ- అబ్బే! యెటూలేదు...తలుపులు వేద్దామని...శాలువా
తెచ్చావా? Thanks వెళ్ళిపడుకో! వెళ్లూ లైటాడే
స్తున్నా(లేచి Switch off చెయ్యబోతాడు- బరువుగా హేమ
కదలబోతుంది-ద్వారం దగ్గరికి హేమ వెళ్ళేసరికి లైటారిపోతుంది
హేమ ఒక్కపరుగునవచ్చి శేఖరం హృదయంమీద ఉప్పెసలా
వ్రాలిపోతుంది. వెక్కివెక్కి యెడుస్తుంది చీకట్లో.)

శేఖ- యేమిటిది?... పిచ్చిదానా ఎందుకాపడుపు? ఎందుకీ
యేడుపు?...ఏం యిలా వణికిపోతున్నావ్: ఊర్కో!
ఛీ! ఏడుస్తావెందుకు?

హేమ- ఏమిటో! నాకు భయంగావుంది! మనస్సు ఆందోళనతో
నిండిపోయింది! మీరు నాకు అన్యాయం చెయ్యకండి!
నాకు దూరం అయిపోకండి చెప్పండి! చెప్పండి!

అనుమానం

చూడండి! నాకు ద్రోహంచేస్తారా? చెప్పండి! ద్రోహం చెయ్యనని చెప్పండి! ఆమాట ఒక్కటి మీనోటితో చెప్పండి! (శేఖరం గుండెలమీద ముఖం దాచుకొని వల వల ఏడుస్తుంది)

శేఖ- (బాధతో ఊగిపోతూ) హేమా! హేమా! యీ అల్లుని కోసం నీవెంత బాధపడాలా? ... నీకు నేను ఏనాడయినా ద్రోహం చెయ్యగలనా? నా ప్రాణానికి నువ్వు! నువ్వుగా స్వప్నానివి! ఊర్కో! ఊర్కో! నామీద కనికరించి ఏడుపు ఆపు! పద! పద! నమ (భుజంమీద చెయి వేసి నడిపిస్తూ తీసుకెళ్ళాడు గదిలోనికి. ఒక్కక్షణం చీకటి... తలుపులు మెల్లగా విడతాయి. శబ్దంకాకుండా అడుగులు వేస్తూ గోపాలం ప్రవేశిస్తాడు... స్విచ్ దగ్గరికి వెళ్ళి లైటు వేస్తాడు. ముఖంలో చెమట కార్తుంటుంది! గాభరాగా యిటు అటు చూచి యినపెట్టెదగ్గరికి వెళ్తాడు. కేబుల్ లోంచి తాళంతీసి ఊపిరి బిగబెట్టి యినపెట్టె తేరచేయత్నంలో వుంటాడు ద్వారంలోంచి తెరను లేపేస్తూ విసురుగా గాలి వస్తుంది. తృల్లిపడి తిరిగిచూస్తాడు. ఒక్కగంతులో వెళ్ళి తలుపులు జేరవేస్తాడు. తొందరగా తొందరగా యినపెట్టిదగ్గరికి వెళ్ళి తాళంత్రాపి తలుపులు తెరుస్తాడు లోన చెయ్యిపెట్టి నోట్ల కట్టలు ఒకటొక్కటేతీసి దొంతరకా పట్టుకుంటాడు రెండో చేతితో తలుపులు వెయ్యబోతుంటే ద్వారందగ్గర చప్పుడొతుంది తిరిగి చూస్తాడు భయంతో గదిలో మూసిన తలుపులుమందు చేతులు కట్టుకొని శేఖరం నిల్చొని వున్నాడు.)

అనుమానం

గోపా- (భయంతో వణికిపోతూ నిల్చుంటాడు నోట్లకట్టలు చేతిలోంచి జారిపోతాయి వాణుకుతూ) శేఖరంగారూ!

శేఖ- గోపాలం! ఎమిటిషన్?

గోపా- (ఏడుస్తూ శేఖరం కాళ్ళమీద పడ్డాడు) శేఖరంగారూ! నన్ను రక్షించాలి! నన్ను కాపాడాలి! నాన్నతో చెప్పకండి చంపేస్తాడు!

శేఖ- ఆభయంవుండేనా యాషని చేస్తున్నావ్? నీకేమయినా మతిపోయిందా? లే! లే!

గోపా- మీరు మాటయివ్వండి! యింకెప్పుడూ యిట్లాంటిషని చెయ్యను!

శేఖ- యిప్పుడెందుకుచేశావ్? లే!

గోపా- (లేచి) యేంచేసేదిచెప్పండి శేఖరంగారూ! పాఠశాల మీదికొచ్చింది. ఆమారవాడివెధవ గొంతుకమీద కూర్చున్నాడు. వాడిబాకేడబ్బివ్వకపోతే నాన్నగారితో చెప్పేస్తానని అన్నాడు!

శేఖ- ఎవరా మారవాడీ?

గోపా- వాడిదీవూరుకాదండీ! రామచంద్రపురం.

శేఖ- నీవు వాడికి బాకేవున్నావా?

గోపా- అప్పుడప్పుడు వాడిదగ్గరతీసుకున్న బాపతు.

శేఖ- ఎంతివ్వాలి?

అనుమానం

గోపా- నిజానికి నేను తీసుకున్నది రెండు వేలకిమించదు
యిప్పుడా గాడిదకొడుకు నాలుగు వేలచిల్లర బాకీ తెమ్మం
టున్నాడు.

శేఖ- ఆడబ్బంతా యీలాటరీకేనా పోశావు? యీలాగే ఏ
నాడో కొంపమీదికి తేచ్చుకుంటావని అనుకుంటూనే
వున్నాను.

గోపా- మీ కాళ్లు పట్టుకుంటాను! మీకు పుణ్యముంటుంది నాన్న
తో చెప్తానన్నాడు. యీ గండం తప్పించండి!

శేఖ- (ఆలోచిస్తూ) గోపాలం ... ఒక్క షరతు మీద నీకు
సాయం చేస్తాను.

గోపా- షరతా? ఏమిటది? చెప్పండి?

శేఖ- బాగా ఆలోచించుకో! యిది మీ అక్కతో సమ్మతించి
నదిసుమా!

గోపా- అక్కతోనా?

శేఖ.. గోపాలం! నేను హేమకి మోసంచేశాను!

గోపా- మోసంచేశారా? మీరా?

శేఖ- అవును! మోసంచేశాను! యిప్పుడు అంతా మించిపోయిన
తర్వాత అనుతాపపడుతున్నాను.

గోపా- అక్కకి యీ సంగతి తెలిస్తే గుండెబద్దలై చస్తుంది!

శేఖ- అందుకే నీ సహాయం కోరుతున్నాను. రేపు పథానం! అది
తప్పించాలి. తప్పించడానికేవచ్చాను. నాకు శక్యం

*****

కాలేదు. ఎలాగైనా తప్పించితీరాలి. హేమని నేను
పెళ్ళాడలేను. కారణం అడగకు... అది నానోటితో
హేమకి చెప్ప లేక పోయాను ఆమాటలు చెప్పి
ఆహ్వాదయంబ్రద్దులుచేసేశక్తి నాలో లేదు.

గోపా- అయితే నేనెంచెయ్యాలి?

శేఖ- ఏమీ చెయ్యకర్లే... నీకు కావలసినడబ్బు నేనిస్తాను.
హేమమనస్సులోనుంచి నాస్మృతుల్ని తప్పించడానికి
నీవు సహాయపడాలి... యీదొంగతనం నేను చేశాను.

(అంటూ ఒంగి సేలపడిన నోట్లకట్టలుతీస్తాడు)

గోపా- ఏమంటున్నారు? నానేరం మీమీద వేసుకుంటారా?
శేఖరం గారూ మీకేమయినామతిపోయిందా!

శేఖ- (బ్రతిమాలుతూ) నామాటవిను!

గోపా- వీలులేదు! నాచేతకాదు! నేనీపనికి ఒప్పుకోను!

శేఖ- ఆలోచించు (అంటూ యిసప్పెట్టెదగ్గరికెల్తాడు) బాగా ఆలో
చించు దొంగననే సాకుతో హేమనుంచి మారంగా
వెళ్ళిపోతాను నాకెంతో మేలుచేసినవాడినవుతావు.
వెయ్యి! కేకలువెయ్యి! నలుగుర్ని పిలుపు మీఅక్కజీవితం
కాపాడినవాడినవుతావ్!

శేఖ- (భయంతో వారించుతూ) శేఖరంగారూ! శేఖరంగారూ!
యిలాచెయ్యమంటం న్యాయమా? ఒద్దు! నామాట
వినండి! ఏవిటిచేస్తున్నారు? శేఖరంగారూ! చీచి యిది

అనుమానం

*****

మీకున్యాయం కాదు! (తలుపులు ధధేయమని తెరుచుకుంటాయి
సీతాయమయ్య లోనికివస్తాడు. శేఖరంని యినప్పెట్టెవగ్గిరచూచి
తనకళ్ళనుతానే నమ్మలేకపోతాడు)

సీత- ఏమిటిది? ఏమిటీపని? శేఖరం... ఏమిటీ అఘాయిత్యం!

(ఉద్రేకం కోపంగామారుతుంది) నీచుడా! డొర్బాగ్యుడా!
మాట్లాడవేం? ... యిందుకా మాయింట్లో చేరావ్?
యిందుకేనా నాకూతురిని ప్రేమిస్తున్నట్లు మాయ
వేషాలువేశావ్? మోసగాడా! (శేఖరం తలదించుతాడు.

నోట్లకట్టలు బారిపోతాయి)

గోపా- నాన్నా నాన్నా ... నేను నేను ...

సీత- నువ్వింకేమీ నాకు చెప్పనక్కరలేదు! అంతా అర్థమైంది
అడిగితేయివ్వనూ దొంగతనం చేస్తావా? దోస్తీ! నీ
మాయల్లోపడి హేమగొంతుకకోశానుకాను యింకా
నయం. ముందుగానే కళ్ళు తెరిపించావ్! దుర్మార్గుడా!
అదెంతగుండెపిలి దుఃఖిస్తుందో ఆలోచించావ్? ఎంత
పనికి నాపాపించావ్! అబ్బి ఎంతమోసం! నెధవడబ్బు
కోసంనాచిట్టితల్లిబ్రతుకు పాడుచెయ్యదలచుకున్నావా?
దానిబ్రతుకులో నిష్పవెయ్యతలచావా? ఛండాలుడా!
బద్మాష్! దగుల్బాజీ!

గోపా- నాన్నగారూ! కేకలువెయ్యకండి!

సీత-అవును! యీగచ్చనలుగురికి తెలిస్తే నాకే నగుబాట్లు
పో! దుర్మార్గుడా! పో! నీముఖించూపించకు! (గోపాలం

సన్నగా జారుకుంటాడు) పో! పో! కన్నకొడుకుకంటే అభి
మానంతో ఆదరించానే, పువ్వుల్లో పెంచి, నాప్రాణ
సమానంగా చూచే నాకూతుర్ని సీకివ్వదలచినందుకు
యిదా నువ్విచ్చే ప్రతిఫలం! దుర్మార్గుడా! ఛీ! పో!
తక్షణం వెళ్ళిపో!
(డాక్టర్, హేమ, వెంకటనారాయణ లోనికి తోందరగా
వస్తారు)

డాక్టర్- ఏమయింది? ఏమయింది?

హేమ- ఏమిటినాన్నా ఏమిటా కేకలు?

వెంక- ఏమికిసార్! యింతరాత్రయింది యికా మేలుకొనే
వున్నారా? ఏంటీ కేకలు?

సీత- (దుఃఖంతో) చూడండి! అటుచూడండి! నాకొంపలోనికి
నవ్వుతూ ప్రవేశించిన దుష్టగ్రహం మాబ్రతుకుల్లోనికి
మాయచేసి పోకిన కాలసర్పం!

హేమ- నాన్నా! ఏమిటంటున్నారు? ఏమిటయింది? ఎవరూ
మాటాడరేం? ఏమండీ (అని శేఖరందగ్గరికి వెళ్ళుంది శేఖరం
అవమానంతో ముఖం తిప్పుకుంటాడు)

సీత- అమ్మా! హేమా! యిటురా! కళ్లు తెరిచి చూడూ! పెద్ద
మనిషిలా వచ్చి మనల్ని నాశనం చేయబోతున్న
యీ పెనుభూతాన్ని! అదృష్టవంతులం! నీబ్రతుకు
బ్రద్దలైపోలేదు!

అనుమానం

హేమ- నేనునమ్మను యిదిపీడకల యిదినిజంకాదు! బాబయ్యా
మీరుచెప్పండి! ఏమిటిది?

డాక్టర్- గాభరాపడకమ్మా! సీతారాం! ఏమిటయింది?

సీత- ఆపాటి అర్థంకా లేదు! నానోటినే చెప్పించాలా? అదుగో
తెరచిన యినప్పెట్టె- యివిగో పెట్టెలోనినోటకట్టలు-
మీయెదుట్టె తలదించుకొని నిలుచున్న కథానాయకుడు!
యింకానేనేమి మీకువివరించి చెప్పేది?

హేమ- నిజమేనా? యిదిసత్యమేనా? యీ ఛండాలవుషనిమీరు
చేశారా? చెప్పండి! అయ్యో! నాన్నా! నాన్నా!

సీత- ఊర్కో! అమ్మా! ఊర్కో! భగవంతుడు మనయందు
న్నాడమ్మా! ఏడవకు! ఊర్కో! పదలోనికిపద!

హేమ- ఉండండి! ఒక్కమాట! ఏమండీ! మీనోటాట ఒక్క
సారి చెప్పండి! ఎందుకీషనిచేశారు?

శేఖరం- (భరించలేనిబాధతో) నేనుదొంగని! నేను వాచాత్ముణ్ణి!
నాముఖంచూడొద్దు! నన్నుకొట్టండి! నరకండి! చంపండి
పోలీసున్ని పిలిపించండి! (ముఖంకప్పుకుంటాడు)

హేమ- బోధపడింది! నాకు తెలిసింది! యీషని మీరెందుకు
చేశారో అర్థమైంది.

శేఖ- హేమా! వెళ్ళిపో! వద్దు! నాముఖంచూస్తేపాపం! నన్ను
కనికరించకు! నరకంలోనన్ను ...

సీత- పిరికిసన్యాసి! నీకపటం, నీనటనచూచి విడిచివెస్తున్నా
ననుకోవద్దు! పో! ఒక్క-మాటజ్ఞాపకంవ్రుంచుకో! మళ్ళీ
నీముఖం కనిపించిందంటే కుక్కల్లో కనిపించిచంపిస్తా!
పదమూపద యిగంతా ఒక అనుభవం! శ్రీనూ యీ
మృగాన్ని బైటకునెట్టి తలుపులువెయ్యండి! అమ్మా!
రా! అసలుదోషంనాదే! ముఖంచూచిమోసపోయాను.
పద!

(హేమనుతోసుకుంటూ లోనికి వెళ్తాడు శేఖరం నీరసంగా జోగి
పోతూ నిల్చుంటాడు)

డాక్టర్- (శేఖరంభుజంమీద చెయ్యివేసి) అబ్బాయీ! సమిటీషని?
నాకేమీ అర్థంకాలేదు!

వెంక- అవునుసార్! ఛా! ఛా! యిదేం బాగులేదు సార్!

డాక్టర్- ఛా! తెలివితక్కువ షని

శేఖ- (నీరసంగా నవ్వుతూ) మీరు కోరినది జరిగిందిగా,
హేమకీ నాకూ యిక శాశ్వతంగా తెగిపోయింది!

డాక్టర్- బావుంది! అందుకు యీవెధవపని చేస్తావా? పిరికితనం
మూర్ఖత్వం!

శేఖ- : జం! ఆ పిరికితనమే యందుకు నన్ను ప్రోత్స
హించింది. హేమముఖంచూస్తూ నానిబద్ధితి చెప్ప
కోలేక పోయాను. తెగించి చెప్పి హేమ అర్థంచేసు

అనుమానం

కొని నన్ను వీడిచిపెట్టడనే అనుమానం కలిగింది. హేమ బ్రహ్మీనం ఆధారంగా చేసుకొని, నాస్వార్థం కోసం ఆమెను బలిచెయ్యలేక పోయాను. యిప్పుడా హేమ గృష్టిలో నేనొక నేరస్తున్ని దోషిని! అంటరాని వాణ్ని ఆమె భావనలో నేనిప్పుడు చండాలుణ్ని దొంగని, నీచుణ్ని! కళ్ళు మూసుకొని దిగదోతున్న నరకంలో నుంచి హేమను తప్పించాను. అంతేచాలు! హేమ నిన్నే మరుకున్నా ఫరవాలేదు.

వెంక- నిజం చెప్పేదా నేను నాలనుమానం ఏమిటంటే యీ పని... గోపాలం బాబుగారిది

శేఖ- కాదు! కాదు! నేనే చేశాను! నేనే దొంగను.

వెంక- మూమ్మాటికీ మీరుకాదు నాకు తెలుసు!

శేఖ- కాదు! అబద్ధం! నీమాట నిజంకాదు!

డాక్టర్- సరే! దానికేం! హేమని యీవిధంగా రక్షిద్దామనీ నీ ఉద్దేశ్యమా? శేఖరం యదంతా భ్రమ! నీ నటన సరిగ్గాలేదు! నిజాన్ని దాచటానికి ప్రయత్నించకు!

శేఖ- డాక్టరుగారూ! మీదగ్గర దాయటానికేముంది!

డాక్టర్- అంటే గోపాలం సన్నమాట యదంతా!...

శేఖ- డాక్టర్ గారూ! నేను కోశే అవకాశం దొరికింది! మీ ఆదేశాన్ని అక్షరాల పాటించే అదృష్టం ఎలా విడిచి

అనుమానం

పెట్టగలను! అందుకే అబద్ధం అడిగి యీ నాటకం ఆడవలసి
వచ్చింది!

డాక్టర్- శేఖర్! నిన్ను అర్థం చేసుకోలేకపోయాను! నన్ను
క్షమించు! భగవంతుడు నీకు అన్యాయం చేశాడు నీ
ఉదారత్వాన్ని, బ్రహ్మాండమైన త్యాగంకోసం కనాయి
తనంతో బలవంత పెట్టినందుకు నన్ను మన్నించు!
క్షమించు!

శేఖ- డాక్టర్ గారూ! మీధర్మాన్ని మీరు చేశారు! నాకర్థ
వ్యాన్ని నాకు బోధపరిచారు! ... సెలవు! యీ యింట్లో
నాకిక స్థానంలేదు! హేమకి నేను చేసిన యీ మోసం
తెలియనివ్వకండి! పాపం బాధపడుతుంది! యీముఖం
మరి మీకు కనిపించదు! నస్తా... (వెళ్ళి పో బోతుంటే
హేమపరుగులు పుట్టించుకుంటూ వస్తుంది! శేఖరం ప్రక్కతప్పుకుంటాడు!)

హేమ- (ఏడుస్తూ) యింత మోసం చేస్తారా? ... యిది న్యాయమా
ఎందుకిట్లా చేశారు! నేనేం దోహం చేశాను? చెప్పండి!
ఎటువెళ్ళి పోతున్నారు? ఎక్కడికి?

శేఖ- డాక్టరుగారూ! మతి భ్రమించినట్లుంది...

హేమ- ఎవరికి? ... ఎవరికి భ్రమించింది మతి? మీకా నాకా?

డాక్టర్- అమ్మా! హేమా?

హేమ- బాబయ్యా! చుంశారా! తమ్ముడు చేసిన నేరం యీయన
తనపై వేసుకొన్నాను...

అనుమానం

శేఖ- ఎవరు చెప్పారు? నేనేదొంగను! నేనే!

హేమ- చాలెండి! నాకంతా తెలిసింది! వాడే చెప్పాడు నన్ను
యీవిధంగా మీరు తప్పించు కోవాలని అనుకుంటు
న్నారేమో!... (యింతలో శీతారామశ్యా ప్రవేశిస్తాడు పర
ధ్యానంగా విచారంతో) అడుగునాన్నా! అడుగు నువ్వే!
యీనటన యీమోసం యీనాటకం అంతా ఎందుకో!

సీత- బాబూ! శేఖరం! నన్ను మన్నించు తొందరలో ఆలో
చించకుండా ఏమిటేమిటో అన్నాను, పెద్దవాణ్ణి,
క్షమించు! ఆకోతి వెధవ చేసిన పనిని నీవిలా సమ
ర్థించడం బావుందా?... ఏమీ బాగులేదు నాయనా
వాడిముష్టి బతుక్కి అప్పులు కూడాను.... అసలు
నిన్ననాలోయ్ శ్రీనూ నీమీద నమ్మకం వుంచివాణ్ణి
పడిచిపెట్టాను నీఆధీనంలో వాడిట్లా తయారయ్యాడు.
పాపం! పిచ్చితల్లి! ఎంత బెంబేలు పడిపోయింది.

హేమ- మీరీపని చేశారంటే నమ్మలేక పోయాను.

సీత- ఏదో పొరపాటయి పోయింది లెండి! చాలీ నాటకం
యీనాటికి తెల్లవారేటట్టుంది.

శేఖ- డాక్టరుగారూ! ఏమిటి చెయ్యడం?

సీత- నిద్రపోవడం అంతే యదంతా ఒక పాడుపీడకల అను
కొని మిగలిన యీరెండుగంటలూ నిద్రపోవడం!

శేఖ- యిక నేనేం చేసేది? ... నావశం తప్పింది; యికనాశక్తికి
మించిన పనియిది యిక నేనశక్తుణ్ణి డాక్టరుగారూ
మీరేఅడ్డు పడాలి.

హేమ- ఏమిటిది! ఏమిటండీ? ఏమిటిబాబయ్యా!

సీత- మహాగొడవచేసి పారేస్తున్నారే! ఏమిటి మీభాష?
నాకేమీ అర్థం కావడంలేదు! ఏదోబైటికి చెప్పండి.
ఏమిటి బాబూ శేఖరం?

శేఖ- (డాక్టరుదగ్గరికి వెళ్లి) ఏమిటి చెప్పమంటారు? నామాటలు
వీళ్ళునమ్ముతారా నేనేం చేసేది డాక్టరుగారూ...
మీరే చెప్పాలి! నేను చెప్పలేదు! చెప్పలేను!

హేమ- యేమిటదీ? ... ఏమిటిబాబయ్యా!

సీత- ఏమిటా చిదంబరం రహస్యం? ఏమిటోయ్ ఆలో
చిస్తున్నావేమిటి?

డాక్ట- ఆలోచించడం కాదు అసలువిషయం ఏమిటంటే...
(ఆగిపోతాడు)

హేమ- ఆగిపోయారేం? చెప్పండి

డాక్ట- శేఖరం! గొప్పచిక్కలో నన్నిరికించావు! ఏమని
చెప్పాలో...

సీత- బలేబావుంది! యిదంతా మీకొక నాటకం లాగున్న
ట్టుంది. ఎందుకీలా మమ్మా సందిగ్ధంలో పెట్టి చంపు
తాడు.

డాక్టర్- వెంకటగారాయణా నీవు పెద్దవాడివి అనుభవశాలివీ!
కొంచెం చెప్పకూడదూ!

వెంక- మీరు చెప్పమంటే చెప్తానండీ!...

సీత- ఏమిటోయ్!

వెంక- మొన్న అమ్మాయిగారూ తమరూ మావూరు రా
లేదూ... క్రిందటి నెల 15 నండీ!

సీత- ఆ వస్తే ...

వెంక- ఆరోజునే శేఖరంగారూ కూడా అక్కడి కొచ్చా
రండీ!

హేమ- అందరం కలిసే నచ్చామే!

వెంక- శేఖరంగారూ ఆస్పత్రి కొచ్చారమ్మా!

సీత- లేదే! ఆస్పత్రికి అమ్మాయినేనూ మాత్రమేనచ్చాం!

వెంక- మీరునచ్చేదికి శేఖరంగారు రావడం వెళ్ళిపోవడం
కూడా అయిపోయిందండీ!

సీత- ఆ! అయితే!

వెంక- చెబుతున్నానండీ శేఖరంగారూ వెళ్ళిచేసుకో బోతు
న్నాననీ అందుకోసం శరీరం పరీక్షచెయ్యమనీ డాక్టర్
గార్తోచెప్పి పరీక్ష చెయ్యించు కున్నారు.

సీత- బావుంది తనలాగే పెళ్ళిపెడాకులూ లేకుండా బ్రహ్మ
చారిగా వుండుమనీ సలహా ఇచ్చాడా యీమహాను
భావుడు?

వెంక- అక్షరాల మీరన్నమాటలే ఎన్నారండీ !

హేమ- ఆ! పెళ్ళిచేసుకోవద్దనా? అవునా బాబయ్యా?

డాక్టర్- (నిట్టూర్చి) ఔనమ్మా (అని తలదించుకుంటాడు)

సీత- ఏం? ఎందుకల్లాంటి సలహా ఇచ్చావ్?

డాక్టర్- శేఖరం హృదయంలో చాల ప్రమాదకరమైన జబ్బుంది.

సీత- ఆ! ఆ! ఉంది! చాలాప్రమాదకరమైనదే 'ప్రేమ' అని యిదటోయ్! నీ తెలివి! యిందుకేనా లోకంలో నిన్ను మహాగొప్ప డాక్టరుగా పొగిడేస్తున్నారు !

డాక్టర్- నువ్వంత తెలిగ్గా కొట్టి పారవేయకు సీతారాం శేఖరం జబ్బు అతివిచిత్రమైనది! ఆహృదయంలో చలనం ఏ క్షణంలో నయనా ఆగిపోవచ్చు!

సీత- చదవేస్తే వున్నమతి పోయిందట.

డాక్టర్- నేను చెప్పిన దానిలో అణుమాత్రం అతిశయోక్తి లేదు. అదినంశపారంపర్యంగా వస్తున్న జబ్బు యిదిగో సీతారాం! యిది హేమ జీవితంతో సమస్తం ధంచిన విషయం బాగా ఆలోచించు ఆరోజు మీ యెదుటనే సర్జన్ శంకరావు నాసందేహాన్ని బలపరిచాడు జ్ఞాపకం లేదా? కొంచెం నిదానంతో ఆలోచించమని నాకోరిక!

అనుమానం

హేమ- (శేఖర్ నగ్గరికి వెళ్ళి) మీరిన్నాళ్ళూ బాధపడ్తు దాచటానికి ప్రయత్నించిందీ రహస్యమేనా? దీనికేనా నన్ను యింత బాధ పెట్టాను?

శేఖ- హేమా! అలా అసవద్దు యింతకు ముందు నీతో చెప్పినమాటే యిప్పుడూ చెపుతున్నాను. నేను అల్ప యుష్కుణ్ణి దురదృష్టవంతుని అహర్నిశం మృత్యువు నోరు తెరిచి నాకోసం కాసుంది. ఏక్షణంలో నన్ను మ్రింగివేస్తుందో! నన్ను నమ్మిన నీ బతుకు నడినీటిలో అధ్వానం అయిపోతుంది. వివాహం యావత్ జీవితానికే సంబంధించిన బ్రహ్మసూత్రం సుమా!

హేమ-హృదయాలకీ, అనురాగాలకీ సమ్మతించిన పవిత్ర సూత్రం కాదా?

డాక్టర్- హేమా జాగ్రత్తగా ఆలోచించి మాట్లాడు!

హేమ- ఆలోచించే మాటాడుతున్నాను. బాబయ్యా! మీరు డాక్టర్లు! శస్త్రచికిత్స పేరుతో బ్రతికిన వాళ్ళినే మీరు కోస్తారు. ఉదేకాలూ, అనుభవాలూ అన్నీ మీలో చల్లారి నీరసించిపోతాయి హృదయాలను కదిలించే అనుభూతి మీచూపుకి అతిసామాన్యంగా కనిపిస్తుంది. మీకు హృదయం లేదు. ఉంటే మీరిల్లాంటి సలహా యిస్తారా? యింతమానసిక సంఘర్షణలో పడవేసి యింత బాధ కలిగిస్తారా? (శేఖరం సరసంగా సోఫాలో కూల

*****

బడతాడు) లేదు ముమ్మాటికీ మీరు హృదయం లేదు!

సీత- అప్రనమ్మా! వాడికి హృదయం లేదు దాని స్థానంలో చలనం లేని నల్ల రాయుంది. అందులో అభిమానం అనుతాపం మచ్చుకికూడా లేవు. ఏనాడో వాడిహృదయం నిర్జీవమైపోయింది. ఆకిరస్తానీ మేరీవాడి మనస్సు ఎడారిచెసి వెళ్లిపోయింది.

డాక్టర్- ఏమిటా అసందర్భపు ప్రేలాపన?.. అమ్మాయి భావి జీవితం సందిగ్ధంలో ఊగుతూవుంటే యిప్పుడా వేళా కోళ్ళాలు?

హేమ-కాదు బాబయ్యా! నిజం చెప్పండి మీరు పేరొందిన డాక్టర్లు గుండెజబ్బుదన్నారు. మీమాట కాదనను. అది ఆతని దోషమా! అందుకని మాయద్దరినీ ఎడబాటు కమ్మంటారా? యిదేమయినా కావుందీ?

డాక్టర్- అమ్మాయ్ హేమా! నీవు నాకు అత్యయరాలివి. తెలిసి తెలిసి...

● హేమ-యిదికుదిరే మార్గం లేదా బాబయ్య?

డాక్టర్- లేదమ్మా. నాకు తెలిసినంతవరకూ...

నెంక- ఊమించండిసార్! ప్రయత్నం మనం చెయ్యసిదే...

డాక్టర్- ఎందుకు వృథాప్రయత్నం అమ్మాయ్ హేమా! యిది నీకు కఠోరపరీక్షా సమయం నీభవిష్యం నిర్ణయించుకో

అనుమానం *****

వలసిన సమస్య నీయెదుట నిలబడుంది. హృదయ
దౌర్బల్యానికి తావిన్వకమ్మా! వాస్తవికాన్ని నిస్మ
రించకు... సీతారామయ్యా! అలాచూస్తూ నిలుచుం
టావేం! కన్నతండ్రివి. కూతురు బాగోగులు నిర్మ
యించే బాధ్యత నీడ! ఆమెజీవితం నీవయినా అమ్మా
యికి నచ్చచెప్పి బోధపరచూ చిన్ననాటి మనస్సేహం
పేరున యిలా చెపుతున్నాననుకోవద్దు రోగాలకి నీవి
తాన్ని అంకితం చేసిన డాక్టరుగా యీమాటలు చెపు
తున్నావు.

సీత- శ్రీమా నన్ను గొప్పఅవస్థలో పెట్టేశావ్! అమ్మామ్!
నీమాటలు వింటే నామతిపోతుంది చూడమ్మా!
మొండికెత్తి మూర్ఖంగా చీకటిలోనికి దూకడం మం
చిదికాదు. తండ్రిని... నీజీవితంలో ఆనందం సౌఖ్యం
సౌభాగ్యం స్వీదా వుండాలనే నాకొరిక. నీ వివేకం
మీద నాకు సంపూర్ణమైన నమ్మకం వుంది. కోరికోరి
ప్రమాదాన్ని కొని తెచ్చుకోవడం...

హేమ-(గుఃఖిగతో) నాన్నా మీరూ ఆమాటే అన్నారూ!
మీఅందరికీ నాఒక్కరై బాగోగులేనా కావాలి? ఒక్క
నాసౌఖ్యం మాత్రమే మీరారోచిస్తున్నారా! ఆయన
సంగతెందుకు గమనించరు? ఏం కానున్నవో కానీ

నాకర్మలో ఎలా జరగాలనుందో జరగనీ యీవిషయంలో మీరు బాధ్యులమని బాధ పడకండి ఆలశ్యం ఎలాగూ జరిగి పోయింది. యింకా జాగుచెయ్యడానికి వీలులేదు. రేపే మాకు వినాహుల చెయ్యడానికి యేర్పాట్లుచెయ్యండి యిందుకు మీరుమారుచెప్పకండి మీపాదాలు పడతాను దీనికి న్యతిరేకించకండి యిక మీదట ఆయన్న ఒక్కక్షణం ఒంటరిగా విడిచి ఉండను. మృత్యువుతో పోరాడయినా వారిని నాపరిగా చేసుకుంటాను.

డాక్టర్- హేమా! ఉద్రేకంలో యుక్తాయుక్త విచక్షణ మరిచి పోతున్నావు.

సీత- అమ్మాయ్! చిన్నదానివికావు! బాధ్యతలు తెలిసిన వివేకవంతురాలివి. తొందరపడకమ్మా సావకాశంగా ఆలోచిద్దాంలే!

హేమ- నాన్నా! సావకాశంగా కూర్చోని ఆలోచించడానికి వ్యవధియేదీ? నిమిషనిమిషానికి నాచేతికి అందకుండా ఆయన దూరం అయిపోతున్నారే! సావకాశంగా ఆలోచిస్తూ కూర్చోగలనా నాన్నా! రేపే మావివాహం! ఒక్కక్షణం దాటించడానికి వీలులేదు! యీ మిగిలిన అమూల్య ఖణాలయినా ఆయనకు భార్యగా సేవచేసే

అనుమానం

భాగ్యం నాకివ్వండి! చావు తన కౌగిలిలోనికి తీసుకొని పోయేముందు ఆ క్షుధిత హృదయానికి నేనివ్వగలిగినంత శాంతి సౌఖ్యాలు యిస్తాను! (శేఖరం దగ్గరికెళ్ళి) ఏనండీ! మీ ఆందోళన తగ్గిందా? యిప్పుడు మీమనస్సు తేలికయిందా?... మీ హృదయం చల్లబడిందా? (చెయి చూచి భయంతో మెరుపులాలేచి శేఖరం చెక్కిళ్ళుతాకి) బాబయ్యా! ఒళ్ళు చల్లబడిపోయిందేమిటీ?... (శేఖరం తల గుండెలమీదికి వ్రాలిపోతుంది)

డాక్టర్ (ఆందోళనతో) ఆ! చల్లబడిందా? (దగ్గరికొచ్చి పరీక్షచేస్తుంటాడు)

సీత- శేఖరం! శేఖరం! బాబూ (కదలబోతాడు. డాక్టరు నాడి విడిచి, నిట్టూరుస్తాడు)

హేమ- బాబయ్యా! ఏమిటయింది? చెప్పరేం? అలా చూస్తారేంటి ఏమిటయింది?

సీత- ఏమిటయింది శ్రీనూ?...

డాక్టర్- భగవంతుడు మన సమస్యను తనే పరిష్కారంచేశాడు.

హేమ- ఆ! ఏమిటీ! (ఆర్థంకొనట్టు పిచ్చిచూపులు చూస్తుంది)

సీత- ఏమిటన్నావ్? (శేఖరం చూక్కొప్పబోతాడు)

డాక్టర్- సందేహంలేదు సీతారాం! శేఖరం మరి మనలోలేడు హు! మృత్యువు యింత హఠాత్తుగా వచ్చి మింగేస్తు దనుకోలేదు! (డాక్టర్ ప్రక్కకి తిరుగుతాడు సీతారామయ్య

దూకుటం ఆపుకోలేకపోతాడు. హేమకి యిప్పడర్థమాతుంది. (వేద
అరుపు అరచి-శేఖరంమందు కూలిపోతుంది)

హేమ- అయ్యో భగవంతుడా! యంత అన్యాయంచేశావా? నా
బ్రతుకిలా బ్రద్దలు చేశావా! అయ్యో! ఏవండీ మాట
డరేం? యిలా నన్నిక్కడ వొంటిగా నడలిపారిపోయా
మీకు ధర్మమేనా? యి కెనరికోసం నాబ్రతుకు? ఆఖరి
మాటకి కూడ నోచుకోలేదా? ... అయ్యో! యంతలోనే
యీ ప్రళయం ముంచుకొచ్చిందా? అయ్యో! ఏవండీ!
ఏవండీ! ఒక్కసారి! ఒక్కసారి! మీ హేమను పలుకు
రించరూ! ఒక్కసారి! (తల మోకాటికి కొట్టుకుంటుంది)

సీత- (కన్నీటితో వాణ్ణి) తల్లీ నాచిట్టితల్లీ ఏడునకు! ఏడునకు
లే-లే! భగవంతుడు నీకు అన్యాయంచేశాడు. సీ ఆనం
దం చూడలేకపోయాడు ... లే అమ్మా లే! నామాట
విచూ! యేడ్చి యేంప్రయోజనం!

హేమ- (తండ్రి పాదాలు పట్టుకొని) నాన్నా! నాన్నా-యింకే
ముంది నాకు! నాలోకం కూలిపోయింది- నా బ్రతుకు
కాలిపోయింది-నారాజు మాయమైపోయాడు! అయ్యో
నాన్నా! భగవంతుడా! (గోపాలం భయంతో మెల్లగా
లోపలికొస్తాడు) తమ్ముడూ! యింకేముందిరా తమ్ముడూ!
అంతా అయిపోయింది! మీ శేఖరం మరి లేదురా!
వన్ని వొడిలి వెళ్ళిపోయాకా తమ్ముడూ!

అనుమానం

డాక్టర్ - డోక్టర్ అమ్మా! కాస్త స్థిమితపడూ!

హేమ - ఎలా స్థిమితపడడం బాబయ్యా! యిక నాకేముందని?
యేమిటిచూసుకొని బ్రతకాలింక?... యేమండీ?... మరి
కనిపించరా! నాతో మాటాడరా?... నన్నొదిలి వెళ్ళి
పోయారా?...

డాక్టర్ - సీతారాం! అమ్మాయిని లోనికి తీస్కెళ్ళే మంచిదేమో
వెళ్ళమ్మా!...

సీతా - రా! అమ్మా! రా!

హేమ - నారాజును వొదిలి వెళ్ళలేను బాబో! ... నా రాజా
ముఖం రెండు క్షణాలయినా చూసుకోనివ్వరూ? రాజా
ఏవండీ నా బాధచూసి నవ్వుతున్నారా? ... మీతో
కూడా నన్ను తీసుకొనిపోరూ!

సీతా - లే! లెమ్మంటుంటే! లే అమ్మా!

హేమ - నేనురాను! నాన్నా! నన్ను ఒదలండి - నారాజును
నన్ను వేరు చెయ్యకండి నాన్నా...నాన్నా! రాజా
రాజా (భుజంపట్టుకొని లేవనెత్తి సీతారామయ్య గోపాలం
హేమని లోనికి తీస్కెళ్తారు కేకలు వినుపిస్తునే వుంటాయి!)

డాక్టర్ - (శేఖర్ ముఖంచూస్తూ) యెంత విచిత్రంగా ముంచుకొచ్చిం
దో! ... యేమీ చెయ్యడానిక్కూడా అవకాశం
లేకుండా!

వెంక- ఎవరూ ఏమీ చెయ్యలేరు యిది భగవన్నిర్ణయం అది మాత్రం నిజం-కాని యితవరకు యిల్లాటి సంఘటన నేను కని విని యెరుగను! యేమో! దీని పర్యవసానం యేమిటో!...మంచికో చెడుకో యెవరు చెప్పగలరు ముఖ్యంగా అమ్మాయి జీవితం యేమవుతుందికదా... అమ్మాయి యీసంఘటనవల్ల రక్షింపబడిందా లేక బ్రతుకులో తిరిగి తేరెకోలేని దెబ్బతిన్నదా? అనుమానమే! అమ్మాయి కీరోజు మంచిరోజో చెడురోజో అనుమానమే!

డాక్టర్- అవును! యీ అనుమానంకి సమాధానం కాలగర్భంలో వుంది! ఆరోజు వచ్చిందాకా యీనీ అనుమానం అందరికీ అనుమానంగానే వుండిపోతుంది

తెర పడుచుంది.

చేయవలసిన పనులు
తెలియజేయుట
గౌరవము
అర్పించుట

BCI

TPLA 101B186

BC

మనసు ఫౌండేషన్
పుస్తకాల పరిశీలనాపట్టిక

పుస్తకం సంఖ్య	TRHA 101B 186
పుస్తకం పేరు	సామంత్య చుక్కలు
తారీఖు	85/10/21
ముందు అట్ట	yes
వెనుక అట్ట	yes
మొత్తం పేజీలు	121
పెద్ద సైజు పేజీలు	NO
భాష పేజీలు	CT, BCT
లేని పేజీలు	NO
తయారు చేసినది	akshaya
పేజీలు విడదీసినది	na
స్కాన్ చేసినది	prathya
పరిశ్ల చేసినది	SANDHYA
పేజీలు సరిచూసినది	
లైండింగు చేసినది	
ప్యాకింగు చేసినది	
స్కాన్ చెయ్యబడి	no
తప్పులు	NO
పరిస్థితి	good